

Mutlu Bir Evlilik İçin: Erkekler Söylesin! Kadınlar Göstersin!

Aileye yönelik sorunları dile getirirken, sadece şikayet makamında olmak elbette doğru değil! Biz Müslümanlar, Nehyi Anil Münker (kötülükten men etmek ve haramlara karşı uyarmak) kısmını genelde iyi yapıyoruz, en azından dilsiz şeytan olmamak için gayret ediyoruz. Ancak, Emri Bil Maruf (iyiliği emretmek ve göstermek) kısmında biraz zayıf kaldığımızı düşünüyorum. Kuru lafla yapılan iyilik önermelerimiz ise, tıpkı elinde sigara varken evladına “-Sigara zararlıdır yavrum, içmemelisin!” diyen bir babanın davranışı gibi sönük ve etkisiz kalıyor. O yüzden, Aile kurma erdemini ve cesaretini, bütün olumsuz şartlara rağmen yaşatan veya planlayan kardeşlerimize, evliliklerini daha mutlu ve huzurlu yaşayabilmeleri için bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum.

Erkekler Söylesin!

İletişim ve ifade yeteneği açısından, kadınların erkeklerden daha önde olduğu, çeşitli hikmetlerine binaen, Yüce Mevla’mızın onları bu açıdan ayrıcalıklı yarattığı hepimizin malumudur. Erkekler bu açığı tam olarak kapatamasa bile, daha başarılı bir seviyede buluşabilmek için söylemeye, konuşmaya ekstra açık ve gayretli olmalıdır! Kadınlar iyi veya kötü hemen her şeyi bilmek, duymak, konuşmak ve paylaşmak isterler. Her şeyi konuşup söylemek mümkün olmasa bile, bazı hususları sık aralıklarla tekrarlamayı erkeklerin bir görev gibi görüp uygulaması gerekir!

Zevcenize, onu ne kadar çok sevdiğinizi söyleyin! Kadınlar sevildiklerini her zaman duymak isterler, hem de her gün ve mümkün olduğu kadar çok sayıda! Tabii ki samimi bir şekilde ve gözlerinin içine sevgiyle bakarak!

Karınızın ne kadar hoş, şık ve güzel olduğunu kendisine her fırsatta söyleyin! Etrafınızdaki insanların

tamamı da söylese, sizin sözleriniz kadar etkili ve hoş gelmez! Çünkü o sizi seçerek kendi güzelliğini emanet ve armağan etmiş bulunuyor! Emanetin takdir edilmesi ve itina ile bakılması gerekir. Aile kutsal bir ekiptir. Genç kız çağlarında sizinle evlenen bir kadın, bütün güzelliğini ve ömrünü sizinle birlikte paylaşmaya karar verdiği için, aslında onu hep ilk günkü gibi güzel görmeli ve bunu da sıklıkla söylemelisiniz! Hele ki evliliğiniz 20 yıl gibi bir süreye ulaşmışsa, eşinizin yüzünde oluşan kırışıklıklar, size bir vefa ve adanmışlığının canlı imzası gibi gelmelidir. Çocuklarınızı doğuran zevcenizin, karın çevresinde oluşan çatlaklar gibi vücudundaki bozulmalardan utanmasına fırsat vermeyin! Bilakis, o çatlaklar evladınızı taşıırken meydana geldiği ve katlandığı eziyetlerin yoğunluğu için, ona ne kadar minnettar olduğunuzu samimiyetle söyleyin! Emin olun gözlerindeki ışıltı güçlenecek, yüzünde mutluluğun tatlı tebessümü yeşerecektir. Ona olan sevginizi ve güzelliğine olan hayranlığınızı sürekli duyan hanımınız, sizinle basit şeyler için tartışır mı? Küçük sorunları büyüterek canınızı sıkar mı?

Belirsizlik, kadınları neredeyse öldürür! Özellikle evliliğinizin ilk başlarında, evinize gidiş geliş saatleriniz için son derece hassas, dışarıda olduğunuz yerler hakkında paranoya derecesinde şüpheli ve endişeli olurlar. Anormal bir gecikmenizde sizce her şey normalken, onlar kendi kafalarında başınıza gelebilecek bütün olayların senaryolarını yazar, sizin çeşitli versiyonlarda ölümünüzü yaşar, toprağa gömer ve dul haliyle ne yapacağını endişesine bile düşerler. O yüzden, mümkün olduğu kadar kendilerine bilgi verin! Gecikme durumunuzu zamanında söyleyin! Onları duygusal işkencede bırakmayın!

Kadınlar hayatı sizinle her açıdan paylaştıklarını görmek ve yaşamak isterler. Öyleyse onlara da fikirlerini ifade etme fırsatı tanıyın. Kadınlar sizin en kıymetli istişare ortağınız sayılır. Onlardan kaliteli düşünceler duymak isterseniz, kendilerini geliştirmelerine destek olun ve teşvik edin. Sır veya zararlı olanlar dışında, düşüncelerinizi onlara da söyleyin. Sizin fark edemediğiniz ayrıntılar ve farklı yaklaşımlardan yararlanırsınız. Katlanmak zorunda kaldığınız maddi ve manevi sıkıntılarda, bilgi ve farkındalıkların olduğu için, hanımınızın samimi ve güçlü desteğini hissedersiniz.

Duygularınızı söyleyin, bir konuda onları eleştirmeden önce kendi beklentilerinizi, size göre kırmızı çizgilerinizi, neyden hoşlandığınızı, neyin mutlu ettiğini, neyden nefret ettiğinizi söyleyin! Nitelikli beraberlikler karanlık alanların azalmasıyla sağlanır. Eşinize vermediğiniz şeyi isteyemezsiniz!

Kadınlar Göstersin!

Erkeklerin, hanımlarından en çok beklediği şey saygıdır! Özellikle toplum içinde beyinizin saygınlığını zedeleyecek söz ve davranışlardan kaçının! Erkeğinize saygı gösterin! Evinizin lideri, çocuklarınızın babası, can, mal ve namusunuzun koruyucusu olduğunu bildiğinizi ve saygı duyduğunuzu gösterin!

Ahir zamanda yaşıyoruz. TV, İnternet, çarşı-pazar, iş ve sosyal ortamların hemen hepsi, son derece ölçsüz giyinen teşhirci gibi gezinen kadınlarla dolmuş! Eskiden özel çaba ile ulaşılabilen resim ve görüntülerle şimdi hemen her ortamda karşılaşyoruz. Medya ve toplumsal mekanlar, zinanın yayılması için bilerek veya bilmeyerek hizmet eden insanlarla dolu. Bir erkeğin gün boyu bunlardan sakınması ancak belli bir yere kadar mümkündür. Şeytani tavır ve görüntülere şiddetli ve sürekli maruz kalan kocalarınızı, yalnız ve savunmasız bırakmayın! Helalinize karşı en cömert, en tutkulu, en güzel kişinin siz olduğunuzu gösterin!

Tesettür dışarısı ve namahrem içindir. Eşinizin karşısına her zaman alımlı, süslü ve güzel çıkmaya çalışarak, en güzelinin ve hayırlısının siz olduğunuzu gösterin! Haramilerin kocanızın aklını ve nefsini çelmesine fırsat vermeyin! Sizde sükunet ve huzur bulsun, gözü de gönlü de sizinle doysun!

Cinsel hayatımızda sınırlar çok geniş, yasaklar az ve belirlidir. Cinsel hayat tek taraflı bir durum değildir. Tarafların istekli katılımı ile haz ve mutluluğun derecesi de kalitesi de artar. Keyfini çıkarmak, mutlu olmak ve kocanızın sükunetini sağlamak için, meşru davetlerine güzellikle cevap verin. Cinselliğinizi

kocanızla konuşmanız, paylaşmanız, yönlendirmeniz ve yaşayarak öğrenmeniz gerekir. Kocanıza karşı cinsel tutkunuzu, çekinmeden gösterin!

Güzel ve başarılı bir iş yaptığında kocanıza minnettarlığınızı ve takdirinizi gösterin! İhtiyaç duyduğunuzda yanınızda olacak kahramanınız olduğunu bilsin! Ailesi için yaptığı işle gururlansın, daha iyisini yapmak için gayret toplansın.

İnsanların 5 sevgi dili vardır. Fiziksel temas, hizmet, nitelikli beraberlik, onaylanma ve hediyeleşme. Kocanızın sevgi dilini keşfedin ve bu dilde yoğunlaşarak sevginizi gösterin! Emin olun aynı karşılığı siz de göreceksiniz. Erkekler de sevildiklerini arada duymak isterler ama icraat daha önemlidir.

Aile yuvarının, sizin ve kocanız için güvenli bir kale olduğunu bildiğinizi gösterin! Evinde kocanızın kral gibi yetkili ve kıymetli olduğunu gösterin. Siz de o evin kraliçesi olduğunuzu bilerek davranın. Köle ve zavallı imajı oluşturmadan sağlıklı ve saygılı bir takım arkadaşı, ahiret yoldaşı olduğunuzu bilin ve bilinmesini sağlayın.

Sonuç

Kadın ve erkek ilişkileri açısından söylenebilecek çok şey var elbette. Çocuklar gibi daha ayrıntılı yönleri de bulunuyor. Yazıyı uzatmadan bazı önemli konu başlıklarına vurgu yapmaya çalıştım.

Kadın ve erkek, aile ortamında mükemmel bir ekiptir. Birbirlerini tamamlar ve ortak ürünleri olan çocuklar ile geleceğe kültür ve değer aktarımını sağlar. Bizler, sadece dünya hayatı için yaratılmadık. İnşallah kulluk sınavımızı vererek Allah'ın lütfu ile Cennetine gittiğimizde, en güzel ruh ve bedene sahip olacağımıza iman etmişiz. Orada yaşlılık, çirkinlik, hastalık ve huysuzluk olmayacak. Dünyada iken karşılık bulamadığımız bütün hayallerimizi yaşama ve paylaşma nimetlerine kavuşacağız. Başta Hz. Muhammed aleyhisselam olmak üzere, bütün peygamberler ile tanışma ve görüşme imkanımız ve Rabbimiz lütfederse Nur Cemalini temaşa etme bahtiyarlığımız olacak. Öyleyse, şu kısacık sorunlu fani hayatımızı daha fazla kötüleştirmeden, Ahiret yolculuğumuzun kaliteli, bereketli ve mutlu geçmesi için, eş ve çocuklarımız ile birlikte daha çok çalışmamız gerekmez mi?

Yüce Allah'tan, her birisi Cennet Köşklerine talip olarak kurulan ailelerimizin hayırla bekasını, aile kurmaya niyetlenen kardeşlerimizin de huzur ve mutluluklarını dilerim.

Görsel kaynağı: thecompanion.in/what-is-it-to-be-a-good-husband-in-islam

Evlilik Öncesi Zorunlu Eğitim, Neden Gereklidir?

Saygıdeğer Okuyucu,

Bu yazı kısa bir günlük makale değildir. Türkiye'nin en temel meselelerinden birisi olan Aile hakkında kapsamlı bir çalışmadır. Evliliğin resmi tescili olan nikah öncesinde, temel eğitimin ve becerilerin gerekliliğini ortaya koymak ve durumun vahametini gösterebilmek için, TÜİK verileri eşliğinde yapılan ayrıntılı bir analiz ve öneriler belgesidir.

Başlıkları inceleyerek ilgilendiğiniz kısımları okumakla da yetinebilirsiniz. Resimleri daha rahat incelemek ve yazıları okumak açısından, cep telefonu yerine bilgisayardan izlemenizi tavsiye ederim. Hayırlı ve yararlı olması temennilerimle görüş ve dikkatinize sunarım.

GİRİŞ

Araç kullanmak için ehliyet kursu ve sınavlarının artık iptal edildiğini düşünelim! Araba veya motosiklet almaya gücü yeten vatandaşların doğrudan ruhsat çıkarıp kullanabildiğini, çalışanların veya maddi gücü yetmeyenlerin de işyerlerine, eş ve dostlarına ait araçları izinleri dahilinde alıp rahatça kullanabildiklerini varsayalım!

Neler olurdu sizce? Zorunlu eğitim ve sınavlara, her 10 yılda bir kontrol muayenelerine rağmen, bunca kural ihlali ve ağır kazalar yaşanırken; eğitimsiz ve deneyimsiz sürücülerin cirit attığı karayollarında, kelimenin tam anlamıyla terör ve karmaşa görüntüleri hakim olurdu. Öyle değil mi?

Evlilik araç kullanmaktan daha az önemli veya riskli değildir! Evlenen çiftler hem dünya hem de ahiret boyutuyla bir kader yolculuğuna beraber çıkmaya karar vermiş demektir. Biricik Önderimiz ve Rehberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.): "*Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden her biriniz, kiminle dostluk ettiğine dikkat etsin.*"((hadislerleislam.diyaret.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=347)) buyurmuş ve arkadaşlığın kişilerin hayatında ne kadar etkili olduğuna işaret etmiştir. Öyleyse hayat arkadaşı olarak seçip evlendiğimiz insanlara hepsinden daha fazla dikkat etmek zorundayız.

Aile hayatını bir yolculuğa benzetirsek, yol arkadaşlığına niyetlenen çiftlerin beraberlerinde ihtiyaç

duyacakları malzemeleri de getirmeleri ve gerektiğinde kullanabilme becerisini de göstermeleri beklenir. Bu durum bir görev paylaşımı anlamına da gelmektedir. Üstlenilen görevlerin yerine getirilebilmesi için hazırlık ve eğitim şarttır. Bu eğitimi geleneksel olarak kişilerin aileleri verir. Sonra okul ve toplumsal çevre geliştirerek olgunlaştırır. Değerler ve cinsiyete özel görevler bu şekilde yerleşirler. Kadın ve erkek evlendiğinde birbirinin kayıp parçası olan bir madalyon gibi mükemmel bir ekip kurmuş olurlar. İki tarafın da getirdiği benzersiz beceriler ve faydalar vardır.

Ancak, belki de yüzyıllara varan planlı yozlaştırma çalışmalarının bir sonucu olarak, günümüzde aile kurumu büyük ölçüde bozulmuş, nitelikleri çürütülmüş, etki ve yetki alanları talan edilmiştir. Fabrikalar kötüleşince, ürünlerinde kalite ve fonksiyon kaybı yaşanması kaçınılmazdır. Kötü ürünlerden imal edilen malzemelerin de sağlıklı çalışma yetileri neredeyse kalmamış ve ortalık arızalı ürünlerden geçilmez olmuştur. Batının çoktan yaşayıp daha beter manevi sefaletlere düştüğü, Türkiye'nin batıyı biraz geriden takip ettiği toplumsal yıkım atmosferi aynen bu şekildedir.

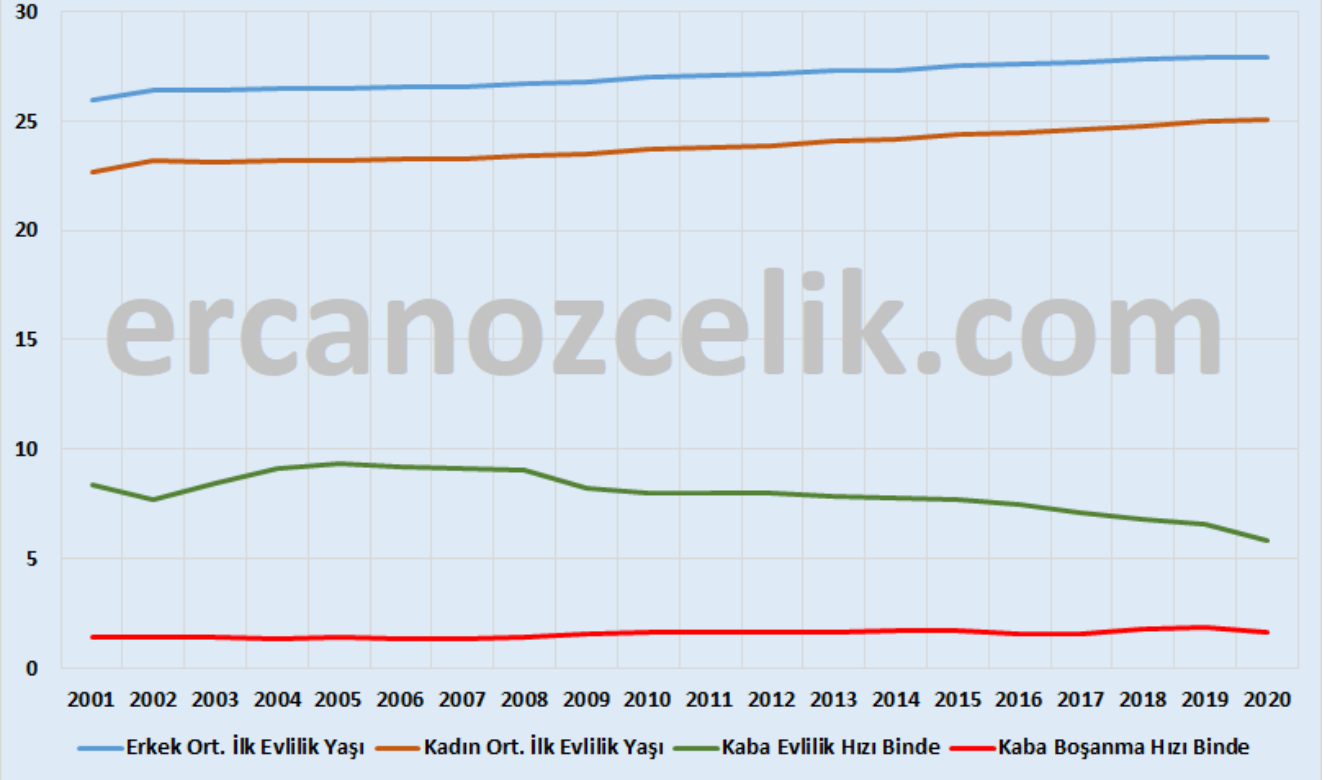
Şimdilerde evlenen gençlerin maalesef önemli bir bölümü; cinsiyetine özel fıkıh hükümlerinden, karı-koca olarak hak ve görevlerinden, gusülden ve namazdan, karşı cinsin önemli özellik ve beklentilerinden, iletişim sanatından, kanaat ve tasarruftan, pratik ev işlerinden, çocuk terbiyesinden, temel gıda ve tarım bilgisinden mahrum ve eksik bir şekilde aile kurmaya çalışıyorlar! Gençlerimiz cinselliği pornografiden, karı-koca aile hayatını kendi çevresinden çok dizilerden, ihtiyaçlarını gidermenin pratik yolunun internet siparişinden geçtiğini öğrenerek büyüyorlar. Evlenmeye karar verenlerin yetkinliği düşük, beklentisi çok büyük, esnekliği ve hayat tecrübesi sifıra yakın olunca çatışma ve anlaşmazlıklar kaçınılmaz oluyor.

Tarafgirliği gözünü ve gönlünü kör etmiş kişilerin, hamaset ve cerbeze taşan nutuklar atmasına bakamayız! Tarih, olaylar, rakamlar ve objektif istatistik göstergeler, nasıl bir uçuruma gittiğimizi bırakın, aşağıya doğru nasıl hızla yuvarlandığımızı çok net gösteriyor!

Bu iddiamı kuru sözle değil, devletin resmi istatistik kurumu (TÜİK) verilerinden hazırladığım grafikler ile açıklamak istiyorum.((<https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?locale=tr>)) Laf aramızda, özellikle enflasyon konulu değerlendirmelerinde TÜİK'e ben de sizin kadar güvenmiyor ve objektif bulmuyorum! Bu konularda da güven verdiği günlere kavuşmak ortak temennimizdir. Nüfus verilerinde ise güvenmek durumundayız çünkü aksini ispat edebilecek bilgi ve donanımda değiliz. Grafiklerdeki yılların aralık sınırı tamamen TÜİK verilerinden kaynaklıdır. Grafikleri hazırlarken mümkün olan en geniş yıl aralıklarını seçtim.

1- TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

**TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA ORTALAMA
İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI**

Şekil-1: TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1'de görüldüğü üzere, kadın ve erkeklerin ilk evlenme yaşlarında düzenli bir artış yaşanmaktadır. 2001 yılında 26 olan erkeklerin ilk evlilik yaşı 2020'de 28'e gelmiştir. Kadınlarda ise 22'den 25'e yükseliş söz konusudur. Bu durum için yapılabilecek yorumlar kısaca şunlar olabilir: Üniversite okumanın bütün gençler için neredeyse şart haline gelmesi, erkeklerin askerlik hizmetlerini yaparak evlenmeyi tercih etmeleri, taraflardan en az birisinin işe başlamayı beklemesi, evlilik maliyetlerinin ve aile taraflarının beklentilerinin iyice yükselmesi ekonomik hazırlık sürecini uzattığı için ilk evlilik yaşı da yükselmektedir. Bunlar vaziyetin maddi nedenleriydi.

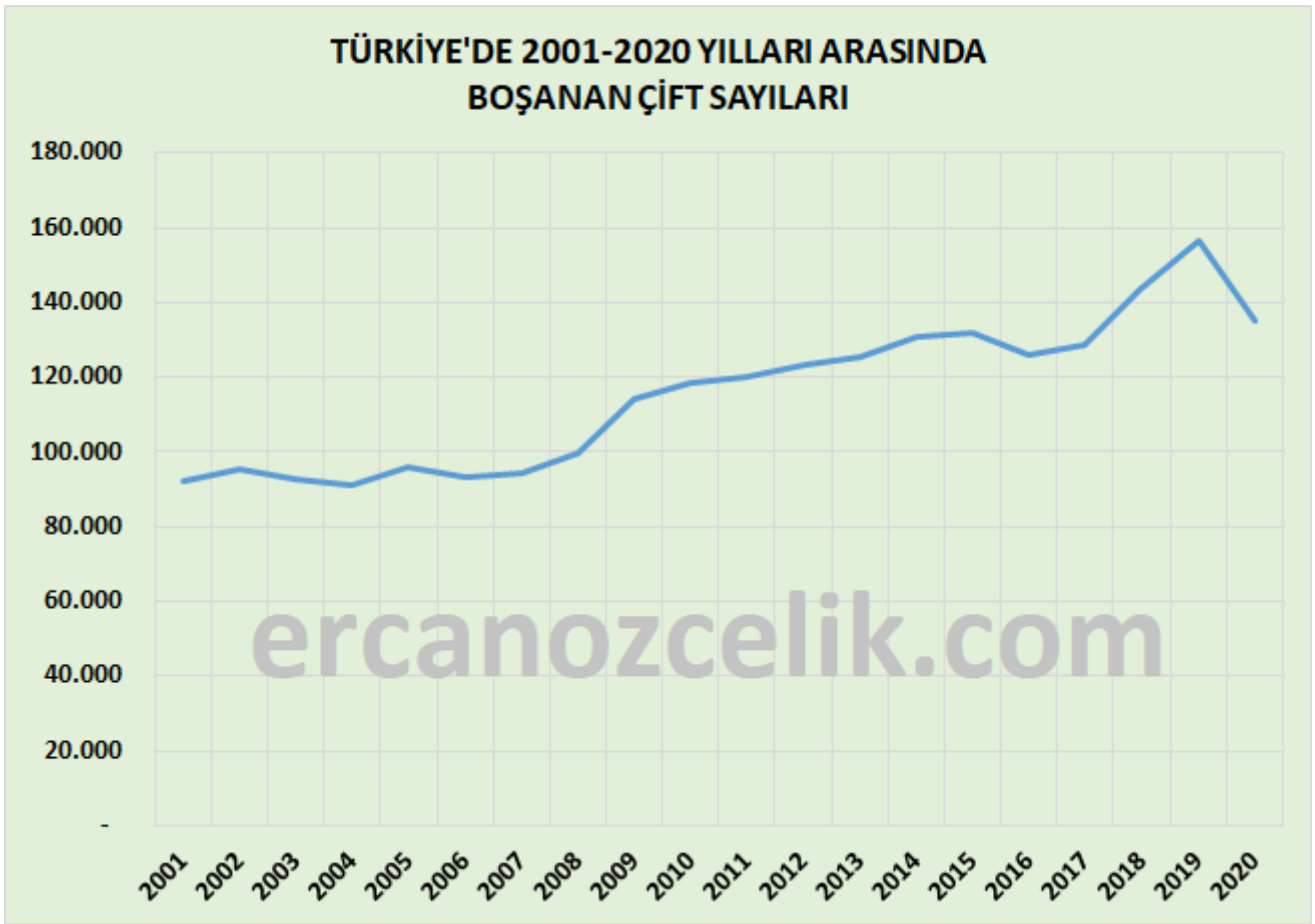
Bir de manevi ve ahlaki nedenleri var! Evlilik, temel olarak meşru bir cinsel birliktelik ve neslin devamı için yapılır. Diğer yan faydaları eşsiz ve benzersiz değildir. Cinselliği evlilik akdi olmadan rahatça yaşayabilen kadın ve erkeklerin sayıca çoğalması, zinadan kaçınacak dini ve ahlaki duyarlılığın azalması, çok eşli zinakar bir hayattan çıkarak tek eşli bir hayata geçmenin isteksizliği, Türkiye'deki yasal şartların evliliği erkekler için büyük bir tuzak ve risklerle dolu bilinmezliğe dönüştürmesi de manevi nedenler arasında sayılabilir. Bütün mevzuat ve uygulamalar kadını putlaştıran bir dönüşüme uğramıştır. TMK, TCK, 6284 gibi yasalar ile erkeklerin namus ve şeref güvenliği hem aile ortamında hem de iş ve toplum hayatında tehlike altındadır. Zaman zaman ortaya çıkan insanlığı kaybetmiş erkeklerin yaptığı fecaatler katmerlenerek, bütün erkeklerin hayatını cehenneme çevirebilecek şartlara bahane edilmiştir. Eskiden sadece nefesine düşkün ve haram-helal hassasiyeti kalmamış erkekler geç yaşta evlenmeyi tercih ederken, artık günümüz şartları yüzünden dindar erkekler de geç yaşlara kadar sabretmeye veya en kötü ihtimalle dini nikahla evlenmeye yönelmektedir. Yasalarımızdaki erkek düşmanlığı dindar, dinsiz, fakir, zengin, işçi, memur, esnaf, ünlü gibi ayırım yapmadan tamamına yansımaktadır.

En son 2000 yılında yapılan genel nüfus sayımında Türkiye'de 67.803.927 vatandaşın yaşadığı tespit edilmişti. ((biruni.tuik.gov.tr/nufusapp/idari.zul)) Adrese dayalı nüfus sistemine geçildiğinde 2007 yılında nüfusun 70.586.256'ya ulaştığı 2020 yılında ise 83.614.362 olduğu tespit

edilmiş.((biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=95&locale=tr)) 2007'den 2020'ye %18'lik bir nüfus artışı yaşanmış. Binde hesaplanan kaba evlilik hızının da benzer bir ivme ile çıkış yapması beklenirken, 2007'den (binde 8,35) 2020'ye (binde 5,84) kadar %30 oranında düşmesi, oldukça trajik ve sosyal açıdan tehlikeli bir sonuçtur. İnsanların evlenmekten kaçındığının dehşetli tablosudur.

Kaba boşanma hızının ise evlenme hızında meydana gelen anormal düşüşün tersine istikrarlı bir şekilde yükselmesi kötüye gidişin başka bir göstergesidir! 2001 yılında binde 1,41 olan boşanma hızı 2020'de 1,62'ye ulaşarak %15 oranında yükselmiştir. Evlenme hızında büyük bir düşüş varken, boşanma hızında yükselişin görülmesi evli çiftler havuzuna eklenenlerden çok daha fazlasının çıktığını, yani evli aile rezervimizin hızla azaldığını, evlilik sürelerinde büyük düşüşler olduğunu göstermektedir. Tek başına Şekil-1'in bile hepimizin şapkamızı önümüze koyarak düşünmesini ve net çareler aramasını sağlaması gerekir!

2- TÜRKİYE'DE BOŞANMA SAYILARI

Şekil-2: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARI ARASINDA BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Yukarıda oranlarını verdiğimiz boşanma vakalarının sayısal durum grafiğine baktığımızda söylemek istediğimiz tehlikenin artık olasılık halinden çıkıp fiilen yaşandığını görebiliriz. 2001 yılında 91.994 olan boşanma sayısı genellikle yükselen bir hareketle 2019 yılında 156.587'ye ulaşarak %70'lik bir artış göstermiştir.

Tüm dünyayı sarsan pandemi şartları nedeniyle boşanma sayılarının da 2020 yılında 135.022'ye gerilediği görülmektedir. Bu gerilemenin psikolojik, ekonomik veya sosyolojik mi, yoksa genelde tatil edilen adliye ve bürokrasi nedeniyle teknik bir durum mu olduğunu söylemek, şimdilik zordur.

3- TÜRKİYE'DE 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ OLDUĞU HALDE BOŞANAN ÇİFTLER

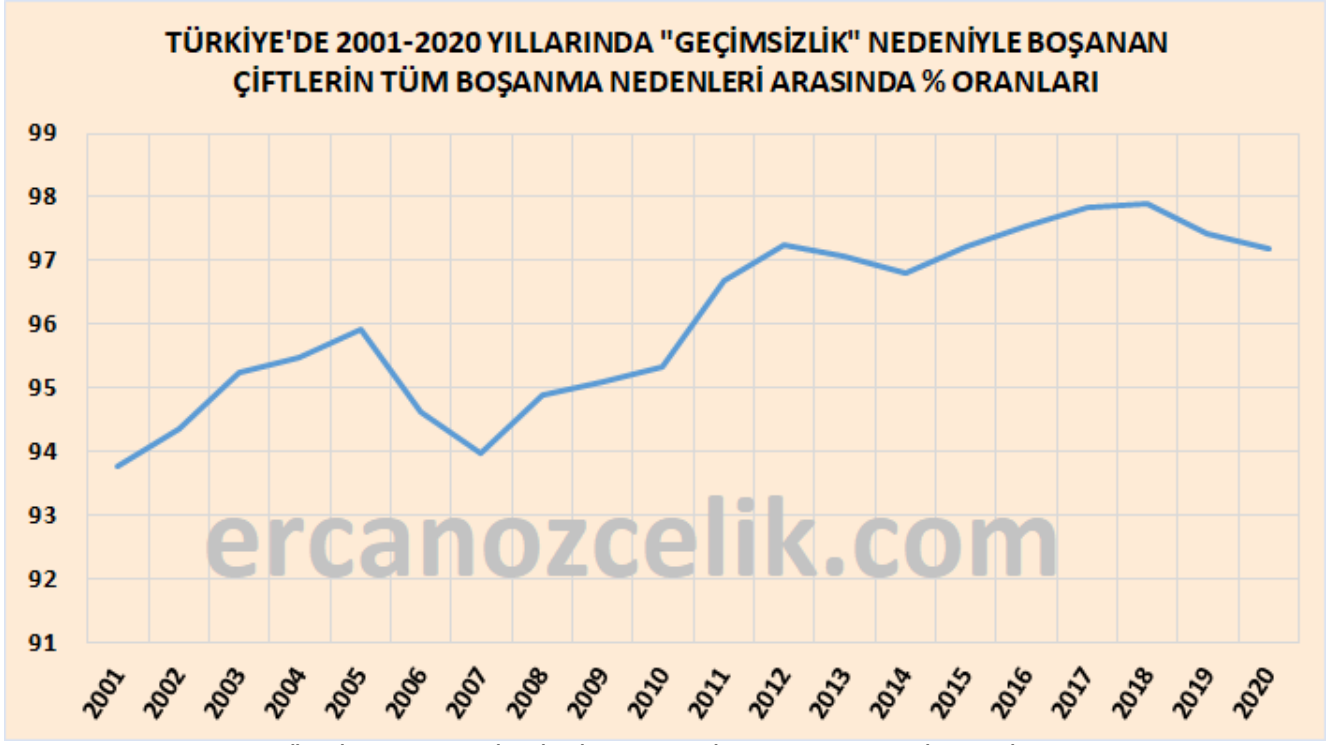

Şekil-3: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ İKEN BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Bir ailenin kurulduktan 15 yıl sonra dağılması, toplum için çok önemli bir yapıtaşının kırılması, birçok sosyal, ekonomik, psikolojik ve adli olaylara kapı aralanması demektir! Çünkü 15 yıl süren bir evlilikte çok yüksek bir ihtimal ile, en az 1 belki 2 veya daha fazla gelişme çağlarında çocuk var demektir. 15 yıl boyunca kadın ve erkeğin hayat tarzı oturmuş, yaşam ve geçim standartları belli olmuştur. Orta yaşlara gelindiği için bazı sağlık sorunları da başlamış olabilir. 15 yıl sonra boşanan çiftlerin barınma ve geçinme, sosyal çevre içinde kabul edilme ve sağlıklı iletişim kurma imkanları da daralmaktadır.

Şekil-3'deki değerlere baktığımızda, toplum açısından oldukça kötü bir yükseliş görülmektedir. 2001'den 2020'ye kadar, 15 yıl ve üzeri evlilerin boşanma sayılarında %217 oranında bir yükselme görülmüştür! Pandemi şartları sonucu 2020'de bu oran %191'e gerilemiştir.

4- TÜRKİYE'DEKİ EN YAYGIN BOŞANMA NEDENİ OLAN "GEÇİMSİZLİK" ORANLARI

Şekil-4: TÜRKİYE'DE "GEÇİMSİZLİK" NEDENİYLE BOŞANAN ÇİFTLERİN ORANLARI

Boşanmalarda aldatma, şiddet vb. nedenler daha fazla gündeme gelmiş olsa da en yaygın boşanma gerekçesi geçimsizliktir. Geçimsizliğin nedenleri incelendiğinde ekonomik sorunlar, kültür uyuşmazlığı, cinsel problemler, aile ve akraba ilişkileri, iş ve çalışma şartları gibi farklı kaynaklara gidilebilir. Bunlara ilişkin sağlıklı rakamların temini ve yayını güç olduğundan oranları hakkında ancak tahminde bulunulabilir.

Geçimsizliğin bütün boşanma nedenleri arasında %94-98 aralığında yer alması hem iyi hem de kötü bir durumdur. İyiliği, geçimsizlik nedenleri ile ilgili sağlıklı çalışmalar yapıldığında ve aile destekleme faaliyetleri kuru lafta bırakılmayıp somutlaştığında giderilebilir bir sorun olduğunu gösteriyor. Yani geçimsizlik tedavi edilebilen hastalıklar gibidir. Yeter ki teşhis ve tedavisi doğru uygulansın! Bu kadar yüksek oranlarda kayıtlara geçmesi, aynı zamanda acı ve kötü bir durumdur. İnsanlarımızın sabır, iletişim, hoşgörü ve fedakarlık gibi değerlerden uzaklaştığını, basit olabilecek nedenlerle yuvaların yıkılabildiğini, kuruluşu büyük emek ve maddiyatla sağlanan ailelerin, giderek dayanıksız yapılara dönüştüğünü göstermektedir.

5- TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVALARININ SÜRELERİ

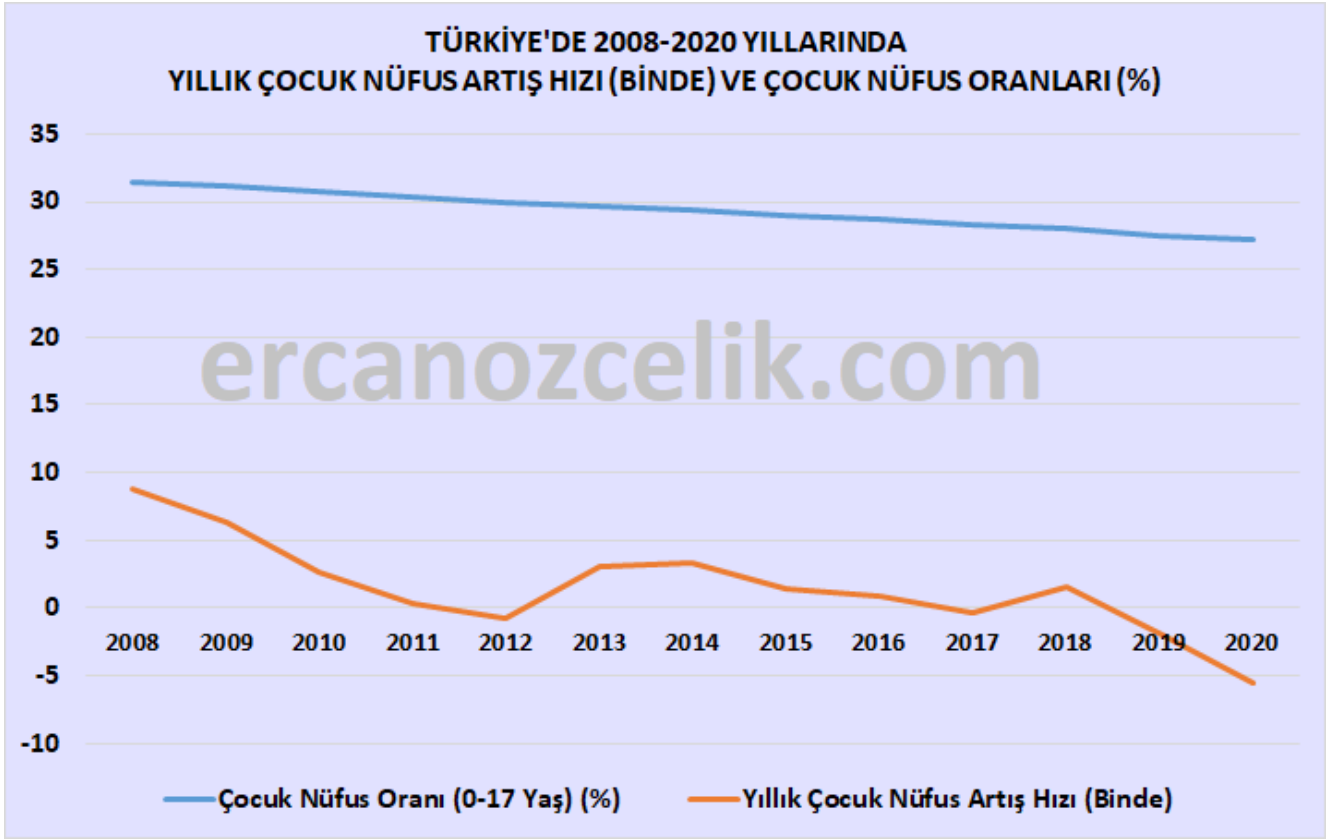

Şekil-5: TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVASI 1 YILDAN FAZLA SÜREN ÇİFTLERİN SAYILARI

Boşanma davalarının uzun sürmesi sosyal ve ekonomik yönden çöküşe götürdüğü gibi, boşanmaya kararlı ama şartlar konusunda anlaşamamış çiftlerin ilişkilerini sonlandırmaması nedeniyle, pek çok şiddet olaylarına kapı aralayan yıpratıcı bir süreçtir. Resmi olarak boşanamayan çiftlerin hayatlarına devam etmesi ve kendi düzenlerini kurması çok zor olmaktadır. Kadın ve erkeğin nikah altında olmaları yüzünden namus sorumluluğu devam ettiği için, tartışma ve şiddete dönüşebilen olaylara neden olabilmektedir.

Boşanma davaları açıldığında, genellikle tarafların kusuruna bakılmaksızın erkeğe tedbir nafakası yüklenmesi ve davanın sürdüğü yıllar boyunca, belki de aldatma konulu bir boşanma olsa bile karşı tarafa devlet zoruyla para verilmesi de yaşanan ve Yargıtay kararları ile içtihadı dönüştüren uygulamalardır. 2020 yılında sonuçlanan boşanma davalarının %20'sinin 1 yıldan uzun sürdüğü tespit edilmiştir.

6- TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

Şekil-6: TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

Bu grafik, geleceğin nesillerimiz açısından pek de parlak olmadığını gösteriyor! Çünkü, batıda gördüğümüz kronik toplum yaşlanması hastalığına bizde tutulmuş ve etkilerini hızla görmeye başlamış durumdayız. İçinde bulunduğumuz sosyal ve ekonomik şartlar, kültürel yozlaşma, kadınların aşırı istihdam seferberliği, evlilik yaşının giderek yükselmesi, evliliğin doğal koruma ve güvencelerinin kaybolması, gayri meşru hayatın ve zinanın kolaylaşıp yaygınlaşması, çocuk yetiştirme şuurunun ve sorumluluğunun azalması gibi çok sayıda maddi ve manevi nedenlerden dolayı, yüzdeler çocuk nüfus oranımız kötü yönde istikrarlı bir şekilde düşüyor.

Bindelik hesaplanan yıllık çocuk artış hızımız ise durumu daha net gösteriyor. 83 milyon insanın yaşadığı toplumda çocuk artış hızımız -5'lere kadar düşmüş. Yani çocuk sayımız her geçen gün azalıyor ve yenileri gelmiyor.

Bu feci durumu düzeltmek, kuru hamasi nutuklar ile mümkün olamaz herhalde! Hükümetin bir yandan en az 3 çocuk yapın derken, diğer yandan her gün kadınları evlerinden koparıp kapitalizmin maaşlı kölesi yapabilmek için sürekli projeler geliştirmesi, kreş yardımı gibi teşvikleri sadece çalışan kadınlara vermesi, erkeklerin maaşlarında hissedilir bir iyileştirme yapmaktan kaçınması, tek maaşla geçinmeyi imkansız kılacak şartlara neden olması, çalışan babalara 3 çocuk için toplam 134 lira 85 kuruş gibi komik ödemeler yapması (mesela benim maaş bordromda öyle) gibi acayip ve zıt uygulamalar ile bu gidişi durduramayız!

Aile konusu, eğitim ve istihdam politikaları ile beraber yeniden akıllı selim ile masaya yatırılmalı ve hedeflerin hayata geçmesini sağlayacak makul maddi ve manevi teşvikler ile birlikte harman edilmelidir!

7- TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUKLAR ve TEK EBEVEYN YAŞAYAN HANELER

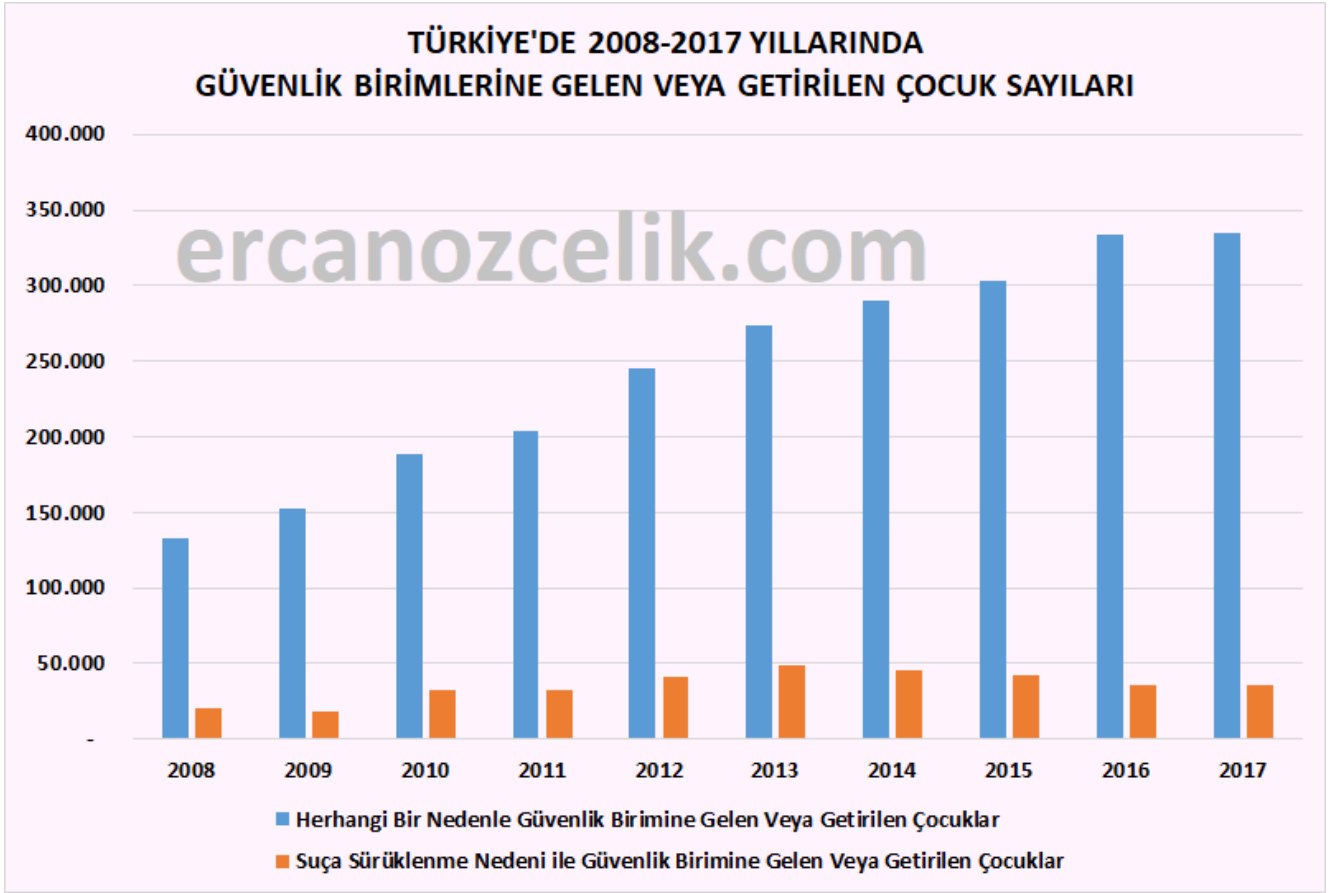
Şekil-7: TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUK ve HANE SAYILARI

Yıkılan her ailenin enkazı altında kalan değişmez kurbanların başında çocuklar gelir! Özellikle gelişme çağındaki çocukların, aile hayatlarından eksilen ebeveynin yokluğu nedeniyle yaşadıkları travma ve yoksunluklar, ömür boyu onları takip eden ve gelecekteki davranışlarından kariyerlerine kadar bütün ilişkilerini, genellikle kötü etkileyen bir durumdur. Parçalanmış aile çocuklarının, kendileri de büyüdüklerinde, sağlıklı aile kurma becerileri sınırlı kalıyor ve maalesef büyük bir çoğunluğu boşanarak ebeveynleriyle aynı kaderi yaşıyorlar.

Türkiye'de aile hayatını etkileyen yasal zeminin ve diğer şartların, giderek toplumun temel değerlerinden kopması ve yozlaşması sonucu, ailede sürekliliği sağlamak giderek zorlaşmıştır. 2014 yılında tek ebeveynli hane sayısı 735.838 iken, 2020 yılına kadar %154 artış yaparak 1.135.842'ye ulaşmıştır. İçinde çocuk bulunan hane halkı sayısına oranladığımızda yaklaşık %10'a denk gelmektedir. Yani içinde çocuk bulunan her 10 evden 1'inde anne veya babadan birisi eksiktir! Bu rakam büyük bir sosyal felaket ve yıkım göstergesidir!

Boşanan ailelerin mazlumları olan çocuklardan, tek ebeveyniyle birlikte yaşayanların sayısı da 2014 yılında 1.182.068 iken, 2020'ye kadar %153 oranında artışla 1.806.077'ye çıkmıştır. Yani neredeyse 2 milyon evladımız anne veya babasından mahrum olarak büyümekte ve bu travma ile toplumsal hayata karışmaktadır.

8- TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUKLAR

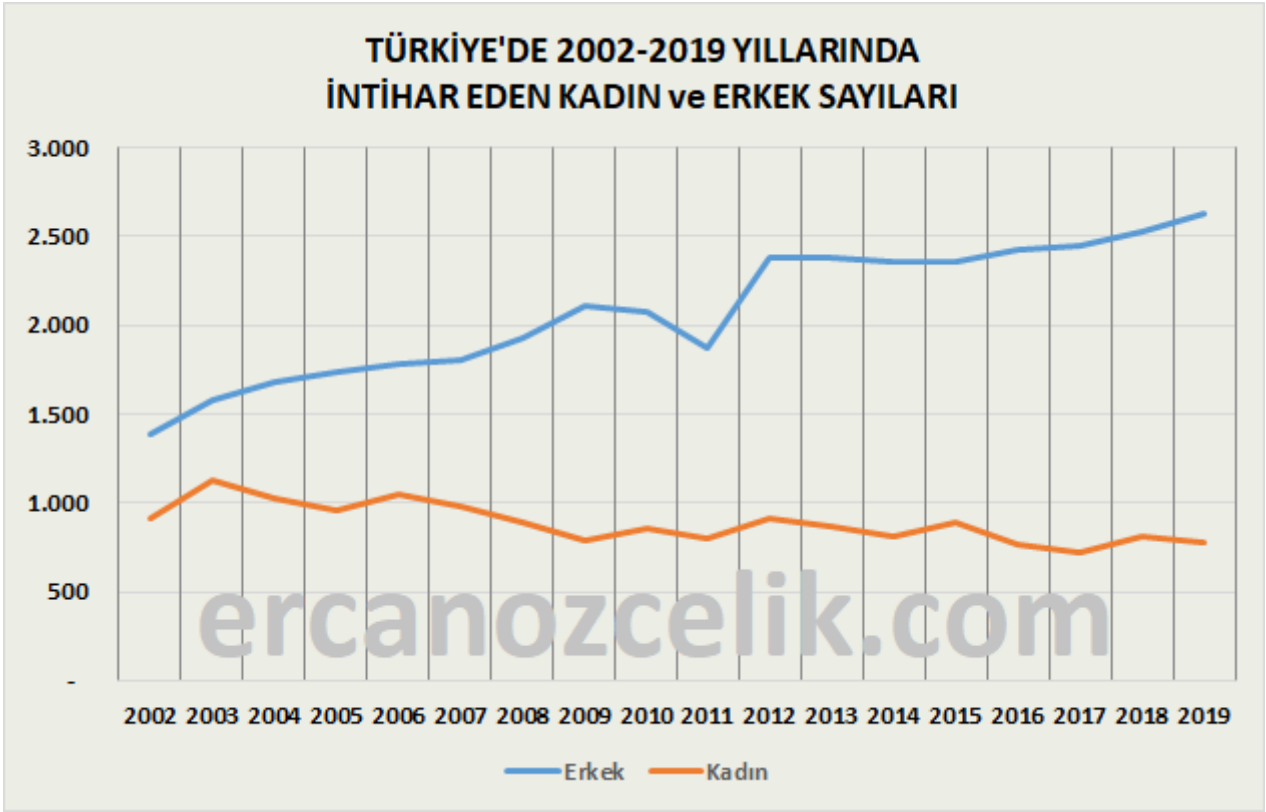
Şekil-8: TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUK SAYILARI

Bir önceki başlıkta ifade ettiğimiz gibi, 2020 yılı kayıtlarına göre 2 milyona yaklaşan tek ebeveynli çocuğumuz bulunmaktadır. Adli kayıtlar, suça itilen veya suç mağduru olan çocukların önemli bir kısmının boşanmış ailelerden geldiğini gösteriyor. Yani boşanmış aile çocukları uyuşturucu, alkol, adi suçlar, fuhuş, terör vb. olaylara daha fazla karışıyorlar. Çünkü ebeveyn eksikliğinden kaynaklanan maddi ve manevi yoksunluk içinde istismara daha fazla açık, daha öfkeli ve kontrolsüz davranabiliyorlar.

Her hangi bir nedenle (suça sürüklenme, mağduriyet, tanıklık vb.) güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı, 2008 yılında 132.592 iken, 2017'e kadar %253 artış yaparak 335.242'ye gelmiştir. Doğrudan suça sürüklenme nedeniyle güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı da 2008'deki 19.954'den 2017'e kadar %180 artış yaparak 35.986'ya çıkmıştır.

Küçük yaşlarda hırsızlık, gasp, torbacılık gibi adi suçlarla tanıştırılan çocuklar, zaman içinde büyüdükçe toplum açısından tehlikeli birer suç makinesine dönüşmeye, terör örgütlerinin maşası olmaya namzettir. Bu konu Milli Güvenliğimizi tehdit edecek boyutlara gelmiştir. Suç işlendikten sonra ceza ve ıslah değil, suça iten sebepleri ortadan kaldırarak koruma ve önleme esas olmalıdır. Bunun da en etkili ve temel yolu aile bütünlüğünü korumak, çocukların sağlıklı ve huzurlu aile ortamlarında yetişmelerini sağlamaktır.

9- TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-9: TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEK SAYILARI

İslam dini intihar etmeyi, yani kişinin kendi hayatına son vermesini kesinlikle yasaklar ve en büyük günahlar arasında olduğunu beyan eder. Kur'anı Kerim'de Rabbimizin "... *Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa sanki bütün insanları yaşatmıştır...*"((kuran.diyadin.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/maide-suresi-5/ayet-32/diyadin-isleri-baskanligi-meali-1)) ayeti var iken, kişinin kendisine emanet olarak verilen canını almasına asla hoşgörü ile yaklaşamaz.

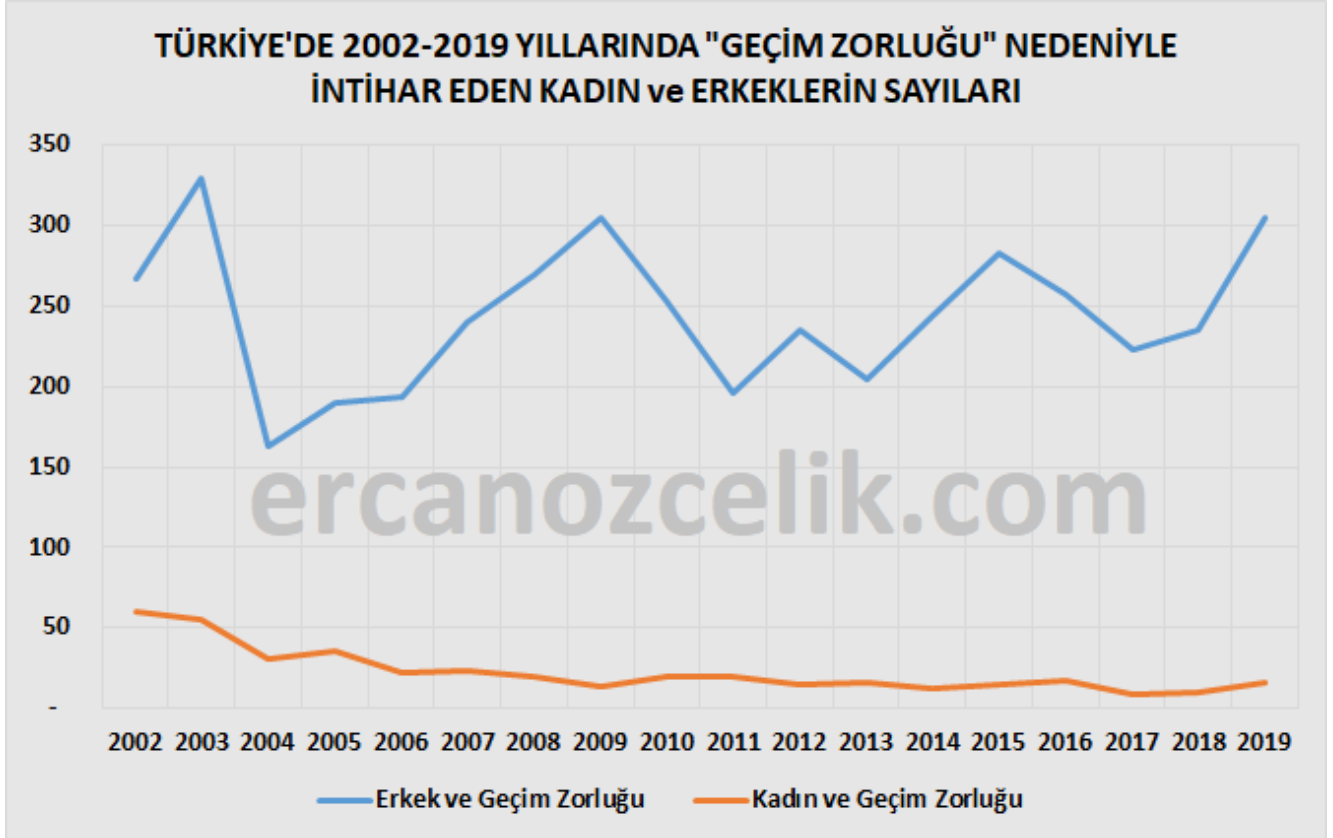
Büyük bir kısmı Müslüman olan ülkemizde, Şekil-9'da görüldüğü gibi intihar olaylarının özellikle erkekler arasında yaygınlaşmasına sırf dindarlığın azalması nazarıyla bakılamaz. Kendi hayatına son veren kişilerin temelde mazlum ve mağdur ağırlıklı oldukları görülmektedir. Cinnet geçirerek cinayet işledikten sonra kendisi de intihar eden kişiler müstesna olarak, intihar edenler başkasına veremedikleri zararı kendi canlarına vermeyi tercih eden, çaresiz ve toplumdaki yeterince destek alamamış kişilerdir.

Polis Akademisinin 2016-2017 ve 2018 yıllarını kapsayan Dünya'da ve Türkiye'de Kadın Cinayetleri Raporuna yansıyan çok önemli bir gerçek vardır: Kadın cinayeti işleyen failerin %86,5'inin daha önce herhangi bir suçla ilgili sabıka kaydı bulunmamaktadır.((pa.edu.tr/Upload/editor/files/Kadin_Cinayetleri_Rapor.pdf)) Hiç suça karışmayan birisini, durup dururken azılı bir katil moduna sokan nedenler irdelenerek önleyici çözümler, iyileştirmeler yapılmadıkça, istemediğimiz vahşet olaylarıyla karşılaşma riskimiz sürecektir. Sivrisinekle mücadelede bataklığı kurutmak deyimi tam olarak bunu tanımlamaktadır.

Sosyal ve ekonomik düzenin bozulması, aile ve akraba arasında dayanışma kültürünün gerilemesi gibi nedenlerin yanında, aile birliğinden koparak tek başına kalan kişilerin intihar etmeye daha meyilli olduğunu uzmanlar hatırlatıyorlar. Kadın intiharlarının giderek azalması her şeye rağmen sevindirici bir gelişmedir. Erkek intiharlarında grafiğe yansıyan şekilde bir yükselişin olması da hepimizi kaygılandırması gereken bir durumdur. 2002 yılında intihar eden erkek sayısı 1.392 olarak tespit edilmişken, 2019 yılında %189'luk artışla 2.626'ya kadar yükselmiştir.

Bu görüntü, artık “erkeğe pozitif ayrımcılık” adı veya başka bir isim altında Adaletin herkes için hakkaniyetle tesis edilme vaktinin geldiğini gösteriyor. Kimseye ayrımcılık yapılmamasın, herkes kadim değerlerimize ve fitratımıza uygun esaslar ile muamele görsün demeliyiz!

10- TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-10: TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Bu grafik yapılan bütün yozlaştırma ve dengeleri değiştirme çalışmalarına karşılık, erkeklerin kendilerine fitraten verilen ailenin geçimi görevini üstlendiklerini, hiç tasvip etmediğimiz bir yöntem olmasına rağmen, kendilerini başarısız ve tükenmiş hissettikleri anda geçim zorluğu nedeniyle dayanamayarak intihara yönelebildiklerini acı bir şekilde gösteriyor. Toplumun ve devletin, intiharın eşiğine kadar gelen bireylerini fark ederek tedbir alması ve destekleyici faaliyetlerde bulunması gerekir. Ne yazık ki “süresiz nafaka” mahkumu bir erkek işsiz ve parasız kalsa bile yakasına yapışarak zorla tahsil etmeye çalışan, tahsil yolu bulamadığında tefecilerin kurbanlarının bacağına sıkması gibi, nafaka ödeme gücü olmayan erkeği 3 ay tazyik hapsine atan ve bu sırada nafaka borcunu da işletmeye devam eden, yine Devletin kendisi olunca söylenecek fazla bir şey kalmıyor! Pandemi şartlarında bile bu acımasız uygulamayı sürdürenlerden çok şey mi bekliyoruz acaba?

Kişileri intihara sürükleyen diğer nedenleri de gösterebilmek ve bir fikir verebilmek için, 2019 yılında intihar eden kadın ve erkeklerin durumunu gösteren Tablo-1’i de dikkatinize sunarım:

İntihar Nedenleri	2019 Yılı Erkek	2019 Yılı Kadın	Erkek % Oranı	Kadın % Oranı
Aile Geçimsizliği	97	30	3,69	3,85
Bilinmeyen	861	233	32,79	29,87
Diğer	764	248	29,09	31,79
Geçim Zorluğu	305	16	11,61	2,05
Hastalık	521	227	19,84	29,10
Hissi İlişki ve İsteddiği İle Evlenememe	67	24	2,55	3,08
Öğrenim Başarısızlığı	4	2	0,15	0,26
Ticari Başarısızlık	7		0,27	-
Toplam	2.626	780	100,00	100,00

Tablo-1: 2019 YILINDA İNTİHAR EDEN ERKEK VE KADINLARIN NEDENLERİ, SAYI VE ORANLARI

SONUÇ ve ÖNERİLER

Yukarıda gösterilen reel veriler ışığında, ailenin birliği, nüfus dengemiz, çocuklarımızın maruz kaldığı sorunlar, yapılabilecek en kötü tercih olan intiharı seçen vatandaşlarımızın durumu, Devletin ve Milletin ihmal edebileceği sınırların çok ötesine geçerek sosyal bir felaket boyutuna ulaşmıştır. Bu faciaları önlemek ve sonuçlarını temizlemek için çok yönlü, eş zamanlı ve eş güdümlü çalışmaların derhal başlatılması gerekir. Çünkü düşmanlarımız yıllardır aynı taktikle saldırarak sonuç alıyorlar! Hatta içimizden devşirdikleri paralı veya gönüllü uşakları ile oldukça sinsi ve etkili projeleri de kesintisiz yürütüyorlar. Karanlığa küfretmek yerine mum yakar gibi, sorunlarımızı belirlemeli, önem sırasına göre dizmeli ve AİLE ACİL EYLEM PLANI yaparak derhal uygulamalıyız!

Yiğit düştüğü yerden kalkar deyiminde olduğu gibi, sosyal erozyonun ilk başladığı nokta olan Aile kurumunu tekrar güçlendirmek esas olmalıdır. Aile ile birlikte eğitim ve adalet politikalarımız ve mevzuatımız da acilen asli değerler odaklı revizyona alınmalıdır.

Verilerle açıkladığımız sosyal tablodan dolayı, ailelerin sağlıklı bireyler yetiştirip bunların da nitelikli yeni aileler kurma kapasitelerinde büyük bir gerileme yaşanmaktadır. Öyleyse, en azından kuruluş kararı verilen aileleri, güçlü bir başlangıç noktasına çekmek mümkün olabilir. Bunun için, ilk defa evlenmeye karar veren gençleri, yaşadıkları şehir ve çevre şartlarına göre uyarlanmış, hızlı ama etkili bir eğitim programına alarak "Evlilik Ehliyeti" kazanmalarını sağlamamız gerekir. Toplumun geleceği için, ailelerimiz istenilen düzeye gelene kadar, bu tedbirleri almak zorundayız. Tıpkı pandemilerde alınan sağlık tedbirleri gibi!

Ancak, adı Milli konulsa da içeriği bir türlü milli olamayan müfredatımız gibi sorunlu, dinimize ve kültürümüze yabancı bir program ile, isteksiz, gönülsüz ve değerlerimize muhalif eğitimler tarafından yapılacaksa hiç başlamaması daha iyi olacaktır! Çünkü, şimdiye kadar okullara verdiğimiz çocukların genellikle manevi dünyalarının içiştirilmesi gibi bir sonuçla tekrar karşılaşmak istemiyoruz!

Evlilik okullarında gençlerimize;

- İletişim sanatı (beden dili, öfke kontrolü, karşı cinsle iletişim vb.),
- Temel sağlık, anatomi ve fizyoloji bilgileri (ilk yardım, organ ve sistem görevleri, normal ve

anormal hayati bulgular, kadın ve erkek vücuduna özel yapılar vb.),

- Sağlıklı ve helal cinsel hayat bilgileri, cinsel kurallar ve sınırlar,
- Çocuk bakımı ve terbiyesi,
- İslam dini esasları (temel akaid, ibadet ve temizlik, mezheplere özel farklar, evlilik fıkıhı, İslam'da kadın/erkek/çocuk hak ve görevleri vb.)
- Farklı din mensupları için İslami konuların ayrıldığı özel müfredat,
- Ev ekonomisi ve evle ilgili temel beceriler (bütçe oluşturma, harcama ve tasarruf kuralları, gıda hazırlama ve saklama esasları, giysi hazırlama ve basit giysi tamirleri, elektrikli ev ve mutfak aletlerinin kullanımı, basit arızalarda tespit ve tamir, temel elektrik esasları ve elektrikle ilgili sorunlara doğru müdahale esasları, önemli e-devlet uygulamalarına erişimi ve kullanma, temizlik ve hijyen esasları, acil durum ve afetlere karşı farkındalık bilinci,

Gibi temel konuların eğitimi ve kadın ve erkeklere özel gruplar halinde verilmeli ve ciddiye alınması için kurs sonunda sınava tabi tutulmalıdır.

Evlilik okullarının müfredatının belirlenmesinde ve eğitimcilerin eğitiminde Üniversitelerin koordinasyonu altında, Diyanet İşleri Başkanlığı, diğer din temsilcilikleri, Sağlık Bakanlığı gibi kurumlar ile işbirliği sağlanabilir. Yaygın ve yeterli eğitimciler, gerek belediye kadrolarında, gerekse işbirliği yapılan kurumların taşra teşkilatlarında hazırlanıp belirlendikten sonra, evlilik okulları fiilen Belediyelerin bünyesinde ve sponsorluğunda hayata geçmelidir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımız, hemen hemen bütün enerjisini feminist kadın projeleri ile harcadığından, böyle bir projede istekli ve yararlı katılım sağlayabilir mi? Bu konuda kuvvetli şüphelerim olduğunu belirtmeliyim!

Ezcümle, evlilik okulları yararlı ve değerlerimizle barışık bir müfredat eşliğinde, adanmış eğitimcilerin yürekli çalışmasıyla kısa zamanda çok etkili sonuçlar verebilir. Aile kurumunu ihya etmek için evlilik okulları ile beraber, medyadan eğitime, yasalardan kurumların politikalarına kadar, diğer alanlarda da yaygın bir düzenlemeye gitmemiz gerekiyor!

Kaybettiğimiz her aile, geleceğimizden koparılan bir değer ve yenildiğimiz bir savaş cephesidir!

Yüce Allah, Milletimize ve Devletimize aile kurumunu yeniden asli makamına getirecek imkan ve gayretleri nasip eylesin! Yoksa sonumuz hiç iyi değil!...

Kaynaklar:

Görsel: esenler.bel.tr

“Kadına Pozitif Ayrımcılık” Erkeğe Zulmün Süslü İfadesidir!

Günümüz Türkiye'sinde geleneksel aile yapımıza sistemli ve resmileştirilmiş saldırıların zirve yaptığı, tipik bir *ahir zaman* dönemini dehşetle yaşamak zorunda kalıyoruz! Üstelik aile kurumuna, yani neslimize yapılan tahribatların, geri alınması imkansız derecesinde zor ve uzak olduğu da koca bir gerçek olarak karşımızda duruyor.

Aile düşmanlarının ve yerli işbirlikçilerinin gözde *Truva Atları* olan *kadın hakları*, *kadına karşı şiddet*, *toplumsal cinsiyet eşitliği* gibi kavramların tamamı, *kadına pozitif ayrımcılık* semsiyesi altında birleşiyor. Bir cinsin lehine olan ayrımcılığın, diğer cinsin aleyhine genişleyeceği apaçık bir gerçek olduğu halde, kadına pozitif ayrımcılığın yasal dayanağı, tıpkı zehirli bir hançer gibi 2010 yılında Anayasamızın 10. maddesine eklenmiştir. Hemen sonra 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi imzalanmış, İstanbul Sözleşmesine doğrudan dayalı olarak 2012 yılında 6284 kanunu çıkarılmış ve diğer kanunlarda da aynı batıl düzene uygun değişiklikler yapılmıştır.

Geriye doğru bakınca, son 20 yılda aile kurumunun ve erkeklerin aleyhine oldukça sistematik ve kararlı saldırıların, çok yönlü ve organize bir çalışma ile yapıldığı çok net görülmektedir. Özellikle 1985 yılında imzalanan CEDAW sözleşmesinden sonra yapılan yıkıcı düzenlemeler (süresiz nafaka, erkeklerin aile reisliğinden kovulması vb.) hız kesmediği gibi, İstanbul Sözleşmesinin sayesinde erkeklerin aile yönetimlerinde kalan son yetki kırıntıları da yok edilmiş, eşinin veya evladının kıyafeti için dahi söz söyleme hakkı kalmamış, LGBT türevi sapkınlıkların da devletin koruması altında her türlü melaneti yapmalarının, reklam etmelerinin ve değerlerimize açıkça saldırmalarının yolu açılmıştır. Feshedilen İstanbul Sözleşmesinden sonra bu yıkıcı ve yok edici düzenlemelerin hiçbirisi geri alınmadığı gibi, daha beter şartların getirileceğine sürekli bir vurgu yapılmış, en üst düzeyde güvenceler verilmiştir. Yani İstanbul Sözleşmesi içerik ve uygulama yönünden daha da güçlü şekilde fiilen yürürlükte sayılmaktadır!

Öncelikle bizlerin kimliğimize, temel değerler sistemimize ve inanç kaynaklarımızın neler olduğuna karar verip öyle davranmamız, sosyal ve hukuksal zeminimizi ona göre tayin etmemiz gerekir. Yoksa devekuşu gibi işimize geldiğinde deve veya kuş olduğumuzu iddia etmek bizi kurtarmaz. Aslında yaşadığımız sosyotrajik durumun en güzel tarifini, rahmetli

Uğur Mumcu “Türk vatandaşı İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalya ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza muhakemeleri yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.” diyerek oldukça veciz bir şekilde yapmıştır. Türkiye’deki erkeklerden maddi-manevi görev ve sorumluluklarında mükemmel bir Müslüman gibi sorumlu, yetki ve haklarını kullanma konularında ise Hristiyan veya ateist batılı erkekler gibi gevşek, geniş mideli, yetkisiz, namussuz, iffetsiz, etkisiz ve değersiz davranmaları sözleşme ve kanunların desteğiyle zorla dayatılıyor!

İstanbul sözleşmesinin altından imzamız sadece şeklen geri çekildi! Gayri meşru çocuğu gibi doğrudan atıf yapılan 6284 sayılı yasa, Türk Ceza ve Türk Medeni Kanunlarına eklenen maddeleri olduğu gibi durmaya ve yuvaları yıkmaya devam ediyor! Bu sözleşmeden çekildikten hemen sonra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist bir STK’nın bekar, çocuksuz ve avukat mesleğiyle geçinen bir Hanımın getirilmesi de adeta hiçbir şeyin değişmeyeceği gibi, daha fazla artarak devam edeceğini ilan eden bir uygulama olmuştur.

Kadına karşı pozitif ayrımcılık sonradan ortaya konulduğu için zulüm ve haksızlıktır. Kadınlar ve erkekler fiziksel şartlar, görev ve sorumluluklar gibi cinsiyete özel konularda eşit değil, farklıdır! Bu farklılığı yaratan ve bunlara uygun sınırları, görevleri ve yetkileri tayin eden bizzat Yüce Allah’tır. Hz. Muhammed aleyhisselam da Allah’ın elçisi olarak bizlere en güzel örnekleri ve açıklayıcı hükümleri bizzat yaşayarak göstermiştir. Bunları gizlemeye, değiştirmeye, arttırmaya veya eksiltmeye kalkışan ister kadın olsun isterse erkek, apaçık yanlış içinde ve zalimdir! Etkisi ve cüreti derecesinde sorumlu ve huzur-u mahşerde hesap vermeye mahkumdur! Temel insani haklar ve özgürlük konuları ise mevzu dışıdır.

Yüce Allah geçim ve maişet yükünü yönetim yetkileri ile birlikte erkeklere vermiştir. Kadınlara eşitlik adına, gerekli gereksiz her alanda kadın istihdamını teşvik etmek, tıpkı bir erkek gibi çalışarak geçim yüküne ortak olmaya zorlamak açıkça bir zulümdür! Kadınlar ucuz işgücü ve pazarlama aracı olarak kapitalizmin vahşi çarklarına feda edilemeyecek kadar kıymetli varlıklarımız ve kaynaklarımızdır. Mutlaka kadın olması gereken sağlık, giyim, eğitim gibi bazı alanlarda, hakları tam verilerek görev almaları bir nevi sosyal farz-ı kifaye gibi gereklidir. Ancak, çalışma hayatının her alanında yer almaları hem erkekler açısından işsizlik, haksız rekabet ve gelir kaybı gibi sorunlara, hem de kadınların var olan doğal kadınlık vazifelerine ek olarak insanüstü bir yükü çalışmalarına neden olmaktadır.

Kadınlar çalışsa da evlerinde birer anne ve hanım olarak yaşamaya ve kaçınılmaz sorumluluklarını üstlenmeye sabırla devam ediyorlar. Bu durumda geç evlenmek, anneliklerini ertelemek, çocuk sayısını düşük tutmak, sosyal hayatlarından vazgeçmek gibi kronik sonuçlarla yüzleşiyorlar. Çalışan erkekler yeterli gelire sahip olduklarında veya ailelerinden destek aldıklarında, işsiz kadınlarla evlenip hayatlarına devam edebiliyorlar. Ama çalışan kadınlar, hemen hemen kesinlikle işsiz veya meslek/maaş açısından kendilerinden düşük seviyeli erkekler ile evlenmeye yanaşmıyorlar. Bu durum sosyal ve ekonomik düzeni bozan, geleneksel aile oluşumuna ket vuran bir atmosfere neden oluyor.

“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar itaatkârdır. Allah’ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de

namuslarını) koruyucudurlar.” ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-34/diyaret-vakfi-meali-4)) Kadınlar nikah kıyılana kadar babalarının ve kardeşlerinin, nikahtan sonra ise kocalarının himayesine emanet olarak bizzat Yüce Allah tarafından verilmiştir. Bu kutsal görevin sağlıklı ifa edilebilmesi için, aile yönetimi ve geçimi hakkında “kavvam” sıfatıyla yetki ve sorumluluk erkeklere verilmiştir. İmza attığımız sözleşmeler ve çıkardığımız kanunlar ile yüzyıllardır uygulanagelen Allah’ın bu hükmü yok sayılmış, erkeklerin aile reisliği tamamen iğdiş edilerek işlevsiz hale getirilmiştir.

Bizi yaratan ve sınırlarımızı tayin ederek Peygamberleri aracılığıyla tebliğ eden Rabbimiz şüphesiz en doğru ve adil olandır. Kadın ve erkek cinslerinin arasındaki farklılıkları en iyi O bildiği için evlilik ve ticari işlem gibi şahit gerektiren işlemlerde erkeklerin olmasına hükmetmiştir. 2 erkeğin olması, 2 erkek yok ise 1 erkek ve 2 kadının şahitliğini geçerli saymıştır. 4 kadın şahit de olsa dini nikah için uygun olamazlar. *“Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun).”* ((kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-282/diyaret-vakfi-meali-4)) *“Nikâh akdinde şahitlerin hür, Müslüman, erkek, âkil ve bâliğ olması gerekir. Hanefîler bir erkekle iki kadının şahitlik yapabileceği kanaatindedir.”* ((<https://islamansiklopedisi.org.tr/nikah>)) Normal muamelelerde bile durum bu vaziyetteyken, bizler TCK, TMK ve 6284 gibi yasaların himayesinde her hangi bir kadının delile dayanmayan kuru beyanı ile anında yıkıcı adli ve idari işlemler yapmaya, erkekleri hemen uzaklaştırma ile sokağa atmaya, iftira bile olsa kadın beyanı ile çeşitli suçlar için ceza kesmeye çok meraklıyız!

Her hangi bir Müslüman kadının veya erkeğin, kendi başlarına helalinden karşılayamayacakları tek ihtiyaçları cinsel yaşantı ve nesillerini devam ettirmektir. Yaşamak için imkanları ölçüsünde her şeye ulaşabilirler ama helal sınırlarını geçmeden karşı cinsle münasebet kurmaları ve çocuk sahibi olmaları mümkün değildir. Bunun yegane yolu nikahlı meşru evliliktir. Evlilik bağı kadının erkekten, erkeğin de kadından cinsel anlamda faydalanmasını garanti ve korumaya alır. Evlenen bir erkeğin veya kadının eşinin cinsel ihtiyaçlarını karşılamama gibi bir hakkı veya özgürlüğü yoktur. Cinsel hayatın kendi meşru sınırları ve hastalık halleri dışında cinsellik ne bir silah ne de bir terbiye unsuru olarak kullanılamaz. Erkeklerin cinsel dürtüsü kadınlardan daha güçlü olduğu için genelde talepkar olan taraftır. Meşru ölçüler içinde bu taleplerin karşılanması en temel kadınlık görevidir. Sadece cinsel görevlerden kaçınmak bile kadın veya erkekler için boşanma hakkı doğuran meşru nedenler arasındadır. Günümüz şartlarında erkeklerin evlilik içinde cinsel ihtiyaçlarını karşılama haklarına dair bütün garanti ve korumalar kaldırılmıştır. Her hangi bir fiziksel zarar, şiddet vs. olmasa bile, sadece “istemeden benimle münasebet kurdu” beyanı ile dahi erkeğin hayatı kabusu dönebilmekte ve tecavüzcü damgasıyla hüküm verilip ağır cezalar alabilmektedir. Cinsel hayat teminatı olmayan evlilikler, içi boş balon gibi zayıf, güvencesiz ve gereksiz hale dönmektedir.

Kadınların şahsi mal ve servet özgürlüğü vardır. Evli bile olsalar kocaları tarafından zorla mallarını veya servetlerini paylaşamazlar. Zekat, kurban ve hac gibi ibadetlerinin yanı sıra ticari yatırımlarını da yapma özgürlükleri vardır. Evin geçimine katkıda bulunmaları için çalışmaya veya kendi paralarını harcamaya zorlanamazlar. Ancak erkekler himayeleri altında bulunan eş ve çocuklar dışında, beraber yaşadıkları anne-baba gibi yakın aile fertlerinin dahi geçiminden sorumludur. Bu durum Medeni Kanununun 364. maddesine de *“Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile*

kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.” ifadesiyle girmiştir. Yani erkeğin maddi sorumluluğu hem evlilik hem de kendi aile ilişkileri içinde sabit ve sürekli dir. Evlenirken yaşanacak mekanın seç ilip donatılması, düğün, takılar ve mehir gibi bütün harcamalar da erkeğe yük lenmiştir. Bu kadar yüksek sorumluluk nedeniyle mirasta erkek çocukların kızlardan daha fazla pay almaları Allah'ın Nisa Suresi 11. ayetinde açıkça beyan edilmiştir.((kuran.diy anet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-7/diy anet-vakfi-meali-4)) Bizde ise mirasta eş it bölüşüm yapılırken, evlilikle ilgili bütün giderlerde erkeklerin sorumlu ve süresiz nafaka gibi ömür boyu bitmeyen borçlarla ezilmesi esas alınmıştır. Evlilik sonrası kazanılmış mallarda yarı yarıya ortaklık rejimi de yıkıcı bir sosyal ve ekonomik uygulamadır. Erkeğin ticari sermayesi ve kazançlarında haksız bir ortaklık sonucuna götürmektedir.

Sonuç olarak sadede gelmek için şu yorumda bulunabiliriz: Karadul adıyla bilinen örümcekler vahşi ve acımasızlıklarıyla meşhurdur. Kendi cinsinden erkek örümcekleri, cinsel birliktelikten hemen sonra yiyebildiklerini belgesellerde duymuş veya izlemi şsinizdir. Mevcut yasal şartlar ve uygulamalar yüzünden, evlilik hayatı ve kadınlarla birlikte yaşama hali de neredeyse bu karadullar kadar tehlikeli hale gelmiştir. Erkekler için resmi nikahla evlenmek, adeta bile bile bir tuzağa adım atmak kadar tehlikeli ve riskli bir karara dönmüştür. Kadına pozitif ayrımcılık adıyla yapılan yasa ve uygulamaların sonucu, erkeklere ölümcül, yıkıcı ve tehlikeli hayat şartlarının her tarafta kök salmasıyla tezahür etmiştir.

Allah bizlere yardım etsin, başımızdakilere de iman, feraset ve merhamet versin...

Kaynaklar:

Görsel: thereporterethiopia.com

Erkeklere Yönelik Şiddete Dur Diyecek Yok mu?

Cinsel bölücülüğün, aile kurumuna saldırının, din ve kültür düşmanlığının kutsanmış parolası, “Kadına Karşı Şiddetle Mücadele” oldu! Bu deyim öyle bir hal aldı ki, aynı zorunlu resmi tören ritüelleri gibi, hemen her kesimden siyasetçilerin dilinden düşmeyen, küresel çaplı manevi insanlık savaşının asimetrik saldırıları için tartışılmaz bir gerekçesi haline geldi!

Kadına şiddet ifadesi, modern zamanların öne çıkan putlarından birisidir! Eskiden, putlar için düzenlenen tapınma ayinlerinde kurbanlar ve hediyeler sunulurdu. Kadına şiddet putunun değişmeyen kurbanları da erkekler, aile, İslam dini esasları, gelenekler, kültür vb. değerlerimizdir! Bu kurban verme ayinleri, önceleri küçük can yakmalarla başlamışken, artık idam ve uzuv kesme gibi telafi edilemeyen zararlı boyutlara taşınmıştır!

Daha önceki yazılarımda CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 kanunu, TMK ve TCK gibi yasalarda aile kurumunun, dini ve kültürel değerlerin uğratıldığı zararları ve tehlikeleri ayrıntılı işlediğim için tekrara girmek yerine, erkeklere yönelik şiddetin unsurlarına odaklanmak istiyorum.

Toplumsal cinsiyet eşitliği, bazılarının iddia ettiği gibi sadece kadın ve erkek rolleriyle sınırlı değildir. Sex, yani doğuştan gelen fiziksel cinsiyet kalıplarını kabul etmez. Gender, yani toplumsal cinsiyet rolleri sayesinde kadın, erkek veya DİĞER seçeneklere karşı açıklığı ve değiştirilebilmeyi esas görür. Yani fiziksel cinsiyet ayrımlarını ve bunlara yüklenen geleneksel rollerle birlikte yok sayarak, tercih edilebilen ve istenildiğinde değiştirilen cinsel yönelimin (sapkınlığın) her şubesine geçebilmeyi amaçlar. O yüzden, toplumsal cinsiyet eşitliğini veya adaletini savunuyorum diyen birisi, sadece kadınların veya erkeklerin geleneksel rollerine karşı çıkmakla kalmayıp, LGBTQ+ diye tanımlanan cinsel sapkınlık yelpazesindeki bütün çeşitleri de savunmuş ve meşru kabul etmiş olur! Toplumsal cinsiyet eşitliğinin, sadece kadına karşı şiddeti önleme amaçlı olduğunu savunanlar, heterojen erkek-kadın beraberliğine karşı çıkanlarla, erkeklik olgusuna sistematik saldıranlarla aynı safta buluşmuş olurlar. Erkeğe yönelik şiddetin unsurlarından birisi budur.

Herhangi bir olayda fedakarlık, yoğun çalışma ve ekonomik destek gerekiyorsa, erkeğin bütün modern

ve geleneksel sorumluluklarını eksiksiz üstlenmesi istenir ve kanun kuvvetiyle uygulanır. Mesela evlilik öncesindeki hemen her masrafın, hediye ve organizasyonun erkek tarafından yapılması veya finans sağlaması istenir. Evlilik töreninde takılan altınlar sorgusuz kadınıdır. Evlilik süresince yapılacak harcamaların erkek tarafından karşılanması beklenir. Boşanma halinde çocukların nafakası ve eski eşe ömür boyu haraç niteliğindeki süresiz nafakayı da yine %99 oranında erkeklerin ödemesi sağlanır. Bundan kaçınırsa veya yapamazsa, benzer suçlarda verilmeyen tazyik hapsine mahkum edilir. Uzaklaştırılarak artık istenmediği evin giderlerini de ödemeye devam eder. Velayeti rızası olmadan alınan evladını, mahkemenin izin verdiği sınırlı saatlerde, görme hakkını gasp eden karşı tarafa (genelde kadın cephesi) devletin yaptırımını olmadığı için, tıpkı bir mal gibi haciz uygulanarak belki kavuşabilir. Bu çocuk haczinin bütün yükü babalara vurulur! Devletin maliyesi zorunlu harçla, görevli memurlar yevmiye bedeliyle, gariban babanın yükü olurlar. Bazen sırf parası yetmediği için aylarca çocuklarından mahrum kalırlarken, maruz bırakıldıkları ekonomik ve psikolojik şiddeti kimse önemsemez!

Her yıl otomatikçe bağlanan nafaka artırım davaları, hiç bitmeyen boşanma dosyaları da avukatlar için bitip tükenmeyen bir rant kaynağıdır! Zaten hemen her aile davasında ya tam kusurlu ya da eşit kusurlu olsa bile ekonomik sömürünün değişmez kurbanı erkeklerdir. Yargıtay'ın içtihatlarına göre, kadının kocasını aldatmış olması, çocuklarının başkasından olması, kadının asgari ücretle bir yerde çalışması, sigortasız kayıt dışı çalışması, bir erkekle gayri meşru veya dini nikah altında beraber yaşaması, nafaka bağlanmasına veya almaya devam etmesine mani değildir! Sadece resmi nikahla evlilik yaparsa yoksulluk nafakası düşer. Nafaka ödemeye mahkum taraf olan erkeğin işsiz kalması, maaşının asgari ücret düzeyinde olması, başkasıyla evlenip çoluk çocuğa karışması, %100 görme engelli, sağır, dilsiz veya yatağa mahkum sakatlığının olması da ömür boyu nafaka ödeme borcunu kaldırmaz! Ödeyemezse üzerine kayıtlı olan neyi varsa; maaşına, malına, evine, arabasına haciz gelir, zorla tahsil edilir. Haczedilecek bir şey bulunamazsa 3 aydan başlayan tazyik hapsine gönderilir! Hapisteyken de borcu işletilmeye devam edilir. Pandemi sırasında, dünyanın kapandığı, işyerlerinin iflas ile dağıldığı günlerde bile aksatılmayan birer zulüm olmuştur, nafaka hacizleri ve hapis cezaları.

Bütün erkekler, 7 gün 24 saat cinsel şiddete maruz kalıyor! Sokakta, işyerinde, eğlence mekanlarında, çarşıda, pazarda, basında, TV'de, internette, her geçen gün şiddeti artan bir cinsel sömürüye maruz kalıyorlar. Araba lastiğinden diş fırçasına kadar, bütün ürünlerin reklamında değişmez unsurlardan birisidir kadın bedeni. Çıplaklık eskiden belli mekanlarda ve zamanlarda sınırlı bir hayat tarzı iken, şimdi hemen her yerde yatak odasından fırlamış gibi hoyratça bedenini sergileyen kadınların, cinsel şiddetine maruz kalıyoruz! Çıplaklık ve teşhircilikten kaçıp kurulabileceğimiz bir belde veya zaman kalmadı. Erkekler de gözünü kapatsın diyenler sadece kısmen haklıdır. Göz kapatmakla da bitmiyor işler. Günlük hayatta pis ve ağır olduğu için erkeklerin devam ettiği meslekler dışında, kadınların olmadığı bir iş kolu kalmadı! Muhatap olmaya mecbursunuz. Tesettürlü kadınlar dahi yoğun bir makyaj ve kokulanma ile varlıklarını belli etmek için çırpınır hale geldiler. Ne çare ki, Allah erkekleri kadınlara karşı oldukça meyilli, ilgili ve muhtaç yaratmıştır. Kendisini bu imtihandan koruyabilecek bir babayiğit yok gibidir. Herkes Hz. Yusuf gibi olamaz ve Rabbi tarafından özel korunma imkanı bulamaz. Her an ve her yerde kendini gösterebilen teşhircilerin, kasıtlı tahrik ve taciz için davrananların, ticari pazarlama aracına dönüşen bedenlerin ve görüntülerin, zoraki muhatabı olan erkeklere karşı yapılan bu cinsel şiddet eylemlerini, yok sayabilir miyiz?

Geçmişten günümüze bütün AİLE Bakanlarının sadece kadınlardan seçilmesi, üstelik bunların da doğrudan feminist örgütlerin temsilcisi veya referanslısı olmaları, Aile Bakanlığında erkekler için herhangi bir bir idari yapının kurulmaması, Aile Bakanlığı teşkilatının ağırlıklı olarak kadınlardan meydana gelmesi, Aile Mahkemelerinde kadın hakimlerin daha fazla olması, Yargıtay'da aile mahkemelerine bakan dairelerin yine kadın egemenliğinde olması, TBMM'de kurulan Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu'nun (KEFEK) başkan dahil 22 üyesi kadinken, sadece 4 üyesinin erkek olması, erkeğe yönelik adli ve idari şiddetin ispatı değilse nedir?

Her yıl işlenen cinayetlerde %80-85 oranında erkeklerin öldürüldüğünü kayıtlar gösteriyor. Olayları toptan değerlendirmeden, sadece kadın cinayetlerini ön plana çıkarmak, kadına yönelik şiddetle mücadele için programlar yapmak, cinsel ayrımcılık ve bölücülük sayılmaz mı? Öldürülenler erkek olunca, önlemeye değer bulunmuyor mu? Erkeğe yönelik fiziksel şiddet için gizli bir teşvik kampanyası mı var? Öldürülen erkeklerin olaylarında rol alabilen veya azmettiren kadınların durumunu da araştırmak gerekmez mi? İnsana şiddete hayır diyerek, şiddetin bütün unsurlarına karşı temelden eğitim ve mücadele başlatmak, neden kimsenin aklına gelmiyor?

Sonuca bağlarsak, şiddetin cinsiyeti olmaz! Kadına yönelik pozitif ayrımcılık iddiasıyla adaletin terazisini bozanlar, büyük sosyal facialara zemin hazırladılar! Onlar sözde kadına ayrıcalık getirdikçe, daha fazla şiddet ve cinayet olayları yaşanmaya başladı. 2012’de çıkarılan 6284 yasasından sonraki cinayet ve şiddet sayıları, bu gerçeği yüzlerine çarpıyor! Hedefe, birilerine özel ayrıcalıklar tanımak değil, adaletin sağlam tesis edilmesi konulmalıdır. Adaletin kaynağı da sapkın ve batıl Avrupa değerler sistemi olamaz. Adalet sistemimiz; öz kültürümüze, kadim medeniyetimize ve inanç esaslarımıza dayalı olmalıdır. Evlilik sayısının düşmesine karşılık, boşanma sayılarının giderek yükselmesi de bu dengesizliğin bir sonucudur. Bütün iyileştirme ve destekleme çalışmalarına rağmen, eşine ve ailesine ısrarla zarar veren kadın veya erkek kim olursa olsun, en ağır ve caydırıcı yöntemlerle cezalandırılmalıdır. Haksızlık ve kasıtlı cinayet söz konusu olduğunda kısas, yani idam seçeneği uygulanabilmelidir. Adaletin bir yönü de suçu daha işlenmeden güçlü ceza sistemiyle caydırabilme etkisidir.

Aile son kalemizdir. Savaş meydanlarında bizleri yenemeyen düşmanlarımız, aile yapımızı çökerterek daha fazla zarara ve yıkıma götürmektedir. Erkekler, neredeyse evlilik kurumundan umudunu ve aile olma gayretini kaybetmek üzeredir. Korkarım ki, normal evlilik ve aile çatısı altında yaşayanlar bir gün azınlığa düşerse, geriye ne medeniyetimiz, ne de sonraki nesillere aktarılabilecek sağlıklı değerlerimiz kalmayacaktır!

Raydan çıkan adaleti ve sosyal düzeni tekrar yoluna kaymak için, “*erkeğe de şiddete hayır*” diyecek kahramanları bekliyoruz! Onların da yapacağı esas çalışma, “*insana şiddete hayır*” demek olacaktır. Gelin hep birlikte, “*insana ve canlılara şiddete hayır*” diyelim! Sadece kadına şiddete hayır derken, erkeğe şiddeti meşrulaştırmayalım!

Etkili ve yetkili olan büyüklerimize, bir Müslüman olarak toprağın bir de altı olduğunu, yaptıklarımızdan ve yapmamız gerekirken uzak durduklarımızdan mutlaka hesaba çekileceğimizi hatırlatmak istiyorum. Allah’a karşı duyduğunuz saygı, sevgi ve korkunun, feministlerden çok daha fazla olduğunu göstermenizin vakti daha gelmedi mi?

Görsel Kaynağı: blog.simtalkblog.com

Hayatımızdan Allah’ı Çıkardık, Nefsine Zulmedenlerden Olduk!

Biz Müslümanlar, Yüce Allah'ın bizleri kulluğumuzu görmek ve göstermek için yarattığına, dünya hayatının bir imtihan dönemi olduğuna, amellerimizin sonucu ve Allah'ın yargılamasına göre Cennet veya Cehennem ehlinden olacağımıza iman etmiş kimseleriz.

Tarih boyunca bu inancın gereğini iyi kötü yerine getirmeye çalıştık. Hem dünya hayatımızı, hem de ahiretimizi imar etmenin gayretinde olduk. Müslümanların dünya ve ahiret dengesini mükemmel sağlayabildiği Asrı Saadet başta olmak üzere; Endülüs dönemi, Selçuklu İmparatorluğu, Büyük Osmanlı Devleti gibi güçlü dönemlerimizde, dünya üzerindeki bütün halklar için yıldız gibi parlayan bir örnek ve cazibe merkezi olabildiğimizi de gördük. İslam diyarında zekat verecek fakir Müslümanlar kalmayınca, İslam'a ısındırmak ve insani görevimizin gereğini yerine getirmek için Gayri Müslimlere de zekat ve benzeri yardımlarda bulunduk.

Yükseldiğimiz zamanlarda, her işimizin başında, ortasında ve sonunda Allah vardı. Allah'ın olamayacağı işlerimiz oldukça az ve genelde de gizli kalırdı. Ama artık Allah'ı işlerimizin her aşamasından uzaklaştırdık, Allah'ın sevmeyeceği işleri aleni yapmaktan adeta zevk alır olduk.

Günümüze, işimize, yemeğimize, suyumuzla besmele ile başlayıp hamd-ü sena ile bitirmeyi neredeyse terk ettik! Evlerimizde yemeklerimiz besmelesiz pişer oldu. Ne eski tatları kaldı ne de bereketi. Abdestsiz toprağa basmayan analarımız vardı. Şimdi insanlarımız abdesti unuttu, gusül almayı hiç öğrenmeden cenabet gezenlerimiz oldu.

Allah'ın rızasını kazanmak, kullarının ve hatta hayvanatın ihtiyaçlarını gidermek için Vakıflar kurmuştuk. Vakıfları amaçlarından uzaklaştırdık, vakıf paralarını gasp edip Allah'la dalga geçercesine Vakıfbank adıyla faiz işletmecisi, Allah'a ve Rasulüne savaş açan devlet bankası kurduk. Diyanet İşleri Başkanlığımızın bile paralarının kaçınılmaz olarak işletildiği, bütün helal kazançların karışarak mundarlaştığı, ülkenin zenginliklerini ve alın terini Siyonist simsarlara peşkeş çeken faizli ekonomik düzene mahkum olduk. Bu sömürüye, küresel entegrasyon diyerek zoraki kılıf bulduk. 1500 yıllık İslam medeniyetimizin ekonomik sistemini adam gibi kurup işletemedik. Siyonist borca dayalı para düzeninin

çaresiz kölelerine döndük. Sanayici ve tüccarlarımız tek tek yıkılırken bankalar her yıl kar rekorları kırmaya, vergiyi en çok ödeyenler listesini doldurmaya başladı. Onlardan gelen 3 kuruş verginin ne kadar bereketsiz olduğunu, arkasında sömürülen hakların ve emeklerin ne kadar fazla olduğunu insaf ehli düşünceli insanlar anlarsa da anlatsa da duyulmaz oldu.

Eğitim sistemimizden Allah'ı uzaklaştırdık! ABD kontrolündeki ateist zihniyetli müfredatlar içinde nesillerimizin beynini ve imanını çiğnettik. Sonuç olarak dindar insanların deist veya ateist evlatlarının çoğalması sıradan vakalar sayıldı. Üniversitelerimizden mezun olan gençlerimizi, yeni hayatlarına papaz kıyafetleri içinde uğurladık. Rektör ve dekanlık gibi rahiplik unvanlarını hocalarımıza vererek, meşru ve saygın sıfatlar arasına aldık.

Nikahlarımız bile Yahudi-Hristiyan merasimlerinin bir derlemesine dönüştü. Onlar gibi evlenip, onlar gibi dans ederek aile hayatımıza başladık. Tevazu ve sadelikten nefret ettik. Lüks ve ihtişamın peşinde borçlara boğulduk. Mutlu ve huzurlu yaşamayı seçmek yerine; sabrı bilmeyen, kavgasız konuşamayan, borcundan nefes alamayan, beceriksiz çiftlere döndük. Evlenmekten çok boşanmayı seçtik. Helal yaşamak uzak, pahalı ve zor geldi. Haram ilişkiler kolay, ucuz ve tasesiz bilindi.

Domuzun ve domuz parçalarının girmediği yer ve ürün kalmadı! Devletimiz, milletini domuzların işgalinden koruyamadı! Gıdalarımız bozuldu, kimyasal ve biyolojik dengeler alt üst edildi. Sapkınlık emareleri ilaç ve gıdalar yüzünden kendiliğinden görülür oldu.

Sapkın, zalim ve katil olan bazı erkekler ayıklanıp adam gibi cezalandırılmadı. Allah'ın adaletini beğenmedik ve idamı gavurların emrine uyup kaldırdık. Ateş düştüğü yerlerde kaldı. Mağdurların ve yakınlarının yürek yangınları ölene kadar hiç sönmedi. Kısasın can veya fidyeye huzurunu halkımıza çok gördük. Neredeyse hiç kimsede, sistemin adaletine inancı ve güveni kalmadı. Feministler ve sapkınlık bunu kaçırılmaz fırsat bildi. Topyekûn erkek düşmanlığını devlet politikasına dönüştürdü. Kanunların adalet ruhu pozitif ayrımcılık yalanıyla çiğnendi. Kadın olunca ne yapsa yanına kar, erkek olunca aldığı nefes suç sayıldı. En zalim erkek düşmanı kanunlar bile gerçekten mağdur edilen kadınlarımızı bir türlü koruyamadı. Olan yine mazlumlara ve kenarda kalmışlara oldu. Çünkü zalim üreten sistemin bataklıkları kurutulmadı. Yeni zalimlere bahane olacak tahrik kaynakları açıldı.

Allah, kadınları biz erkeklere nikah ile emanet olarak verdi. Bizim de namusumuzu ve huzurumuzu kadınlara emanet etti. Biz haddimizi aştık ve emanetçi değil de kadınların sahipleri olduğumuzu sandık. Kendi acziyetlerimizin ve zaaflarımızın hırsını kadınlardan çıkarmaya kalktık. Nikahın karşılıklı rıza ile faydalanmaya dayanan ve sonu ahiret hayatını hedefleyen bir hayat ortaklığı olduğunu unutup, sıradan bir mal ve hizmet alımı anlaşması olduğunu sandık. Gözünü bizimle açan kadınların gözünü ve gönlünü doyuramayıp dışarıya meyletmesine, zehirli davetlerin cazibesine kapılmasına fırsat verdik. Onlar da bazen pireyi deve yaparak, sabrı ve şefkati terk ederek nefislerine uydular, kocalarının mahremini ortalığa serdiler. Kutsal yuvalarının içine başkalarının karışmasına izin verdiler. Kimisine annelik zor geldi, kimisine de kadınlık, yuvalarını dağıttılar, kocalarının kabahatlerine onlar da ortak oldular.

Ramazan ayında kendisi tutmasa da açıktan oruç yemeğe utanan nesiller gitti. Yerlerine "Recep ile Şaban'ın aşkına Ramazan ne karışır!" diyen eşcinsel sapkınlık ordusu peydahlandı. Dövme yaptırmak gibi kesin lanetlenen günahları açıktan işlemek ve göstermek meziyet oldu. Her türlü sapkınlığı, dövme gibi haramları, zinanın bütün şubelerini işleyen "ünlü, manken, sanatçı, artist, fenomen" vb. etiketli şeytanın cehennem pazarlamacıları, evlerimizi bizim rızamızla 24 saat işgal etti. Çoluk çocuğumuzun beynini yıkadı, imanını parçaladı. Hem de bizim yanımızda, hem de bizim aldığımız bilgisayar, telefon ve televizyonlar ile.

Dilimizden ve sohbetimizden Allah'ı çıkardık. Selamlarımız da artık Allah adı anılmaz oldu. Allah'ın selamı demode görüldü. Allah'a ismarlamaya veya emanet etmeye tenezzül etmedik. Günaydın, iyi

günler, iyi akşamlar ve iyi geceler gibi ruhsuz zaman bildirimleri kafi geldi. Maşallah ve inşallah gibi kelimeleri televizyon soytarılarının şovlarına hapsedtik ve onlarla birlikte dalga geçilmesini yıllarca önleyemedik.

Beş vakit namaz kılmaya üşendik. Düzenli yaşamayı, kararında beslenmeyince aldığımız kilolar için, paralı spor kulüplerinde ter döküp normale gelmeye çalıştık. Abdest almanın bedeni ve ruhi temizliğini bıraktık, alkollü antiseptik solüsyonlarla mikroplardan korunmaya çalıştık.

Dini terimleri ticari işletmelerine vererek dini sömürdüğünü düşündüğümüz şahıslara kızarak sürekli buğzettik. Lanetli kumar günahına Milli Piyango etiketini vuranlara bir türlü sesimizi yükseltip dur artık diyemedik! Anayasamıza devlet gençleri kumar, alkol, uyuşturucu vb. kötü alışkanlıklardan korur diye yazdık. Sonra o gençlerin devlet eliyle Milli Piyango, Spor Toto, İddia, At Yarışı ve bahis oyunları gibi envai çeşit kumarları oynamaları için özel teşkilatlar kurduk.

Allah'ın emri olan zekatı vermekten kaçındık, köşe başlarındaki dilenci simsarlara 3-5 kuruş vererek kendimizi hayır yapmış gibi kandırdık. Zekat ile malımız temizlenmediği için, başımıza gelen kaza ve musibetlere şaşırıp kaldık.

Allah işlerimizi ehline teslim etmemizi emretti. Bizler ise Sen karışma Allah'ım, önce ailem, akrabalarım ve tanıdıklarım dedik. Ehline vermediğimiz her işin ve makamın cezasını hep birlikte çektik. Zararlarına ortak olduk, diğer kulların hakkına girdik. Kayırmacılığı en iyi yapanlara kızsak bile içimizden takdir ettik ve aynı imkanın bizlere de gelmesi için gizli-açık savaş verdik.

Kısacası yediğimiz naneler say say bitmez! Ancak son nefesi verene kadar Allah'tan da umut kesilmez! Hepimiz kendi çapımızda irili ufaklı hatalara ve günahlara girmiş olabiliriz. Bizi yaratan Allah bizleri de en iyi bilen ve tanıyandır! O yüzden tövbe kapısını ölene kadar açık tutandır! Kimseyi hedef almıyor, görüp şahit olduklarımızı yazıyorum. Ben kendi derdime yanıyorum. Düşman olarak bana nefsim yeter de artar bile. Rabbim hepimize hidayet ile günahlarımızdan kurtulmayı nasip etsin. Yoksa sonumuz çok fena görülüyor! Allah muhafaza...

Görsel Kaynağı: <https://wallpapersafari.com/w/5oY9IM>

Allah Kimseyi Gördüğünden Geri Koymasın!

3 Aralık Dünya Engelliler Günü! Farkındalık diyarına bir fidan daha ekmeliyim diye düşünerek, engelliler hakkında ne yazacağımı tasarlıyordum. Birden aklıma Anadolu irfanından süzülen "*Allah kimseyi gördüğünden geri koymasın!*" duası geldi.

Gerçekten de zengin bir insanın fakirliğe düşmesi, mutlu bir evliliği olan kişinin ayrılmak zorunda kalması gibi olaylar dramatik ve acı dolu tecrübelerdir. Bu hallerin çoğunda geri dönüşler ve toparlanmalar mümkündür. Ancak, sağlıklı bir hayat sürerken hastalık, kaza veya terör gibi olaylar nedeniyle engelli duruma düşen insanlar için, artık eskiye dönüş söz konusu olamaz. Her şey değişir ve zorlaşır. İnsanların sıradan iş ve eylemlerini yapabilmek engelliler için artık uzak bir hayale dönüşür.

Doğuştan engelli kardeşlerimiz, durumlarına uygun yaşamaya daha kolay ve güçlü şekilde adapte olurlar. Yaş ilerledikçe, yeni engellilerin bu zorunlu değişime alışma süreleri uzar, psikolojik uyumları zorlaşır.

Doğum ve ölüm gibi kimlerin ne zaman engelli olacağı belirsizdir. Sağlıksız hayat, dikkatsiz davranışlar ve kötü alışkanlıklar ise kısa sürede engelli olmak için yapılan fiili dua yerine geçer! Bazen bu duaların kabul edileceği tutar ve engelli bir hayatla yüzleşiriz.

Ortalama ölçülere göre her sağlıklı insan bir engelli adaydır! Bu gerçeği bilmenin topluma iki önemli etkide bulunması beklenir:

1- Engelli olmak isteyerek yapılan bir tercih değildir. Engelli vatandaşlarımıza daha rahat ve sağlıklı şartlarda yaşamaları için ortam hazırlamak, onların toplum düzenine entegre olarak değer katmalarına fırsat vermek sosyal ve kamusal bir sorumluluktur.

2- Sağlıklı kişilerin engelli duruma dönüşmemeleri için gereken özen ve dikkati göstermesi, iş sağlığı, kişisel temizlik ve trafik kuralları gibi ortak değerlere uyması gerekir. İhmal, dikkatsizlik ve kural tanımazlığın bizleri ve başkalarını engelli yaşamaya ve hatta ölüme götürebileceğini unutmamalıyız.

Engelliler, acımayla karışık minnet ve lütf kokan davranışlar beklemiyorlar! Böyle sığ yaklaşımları da asla hak etmiyorlar. Güya onların durumunu nazikçe ifade edebilmek için çabaladığımız, ama aslında üstlerini örtmek, gizlemek ve sanki yoklarmış gibi unutturmaya dönük tanımlama huyumuzdan vaz geçmeliyiz.

Her engelli aynı değildir! Engelli oluş nedenleri, etkilenme oranları ve ihtiyaçları farklıdır. Onları engelliler, özel gereksinimli bireyler, özel insanlar, melekler vb. acıma, sakınma, gizleme temelli tanımlara hapsedmek yerine; oldukları gibi kabul etmek, hayatımızın içinde imkanları ölçüsünde var olabilmelerini sağlamak, her an engellerini yüzlerine vurur gibi yapmacıklı tavırları bırakmak ve kapasitelerini geliştirmeye destek olmak zorundayız.

Engellileri korumak için yaptıklarımız; evlere hapsedmek, sadaka gibi küçük yardımlara bağımlı, tembelleşen ve hayattan kopan mutsuz kişilere dönüştürmeye neden olmamalıdır!

Engellilerin yanı sıra, engelli ailelerinin de sosyal ve ekonomik hayata engelli duruma düşmeleri söz konusudur. Engelli aileleri diledikleri gibi seyahat ve tatil gibi etkinliklere katılmaktan, diledikleri yer ve mekanlarda yaşamaktan mahrum kalırlar. Hayatlarının merkezinde engelli aile üyeleri vardır. Zamanla büyüyen ekonomik, psikolojik ve sosyal ağır bir sorumluluğun zorunlu sahipleri olurlar. Maddi ve manevi tükenmişlik sendromu değişmez niteliklerine dönüşür. Engelli ailelerine yapılan maddi destekler çok güzel ama yetmez. Daha da geliştirmemiz ve genel şartları düzelterek onlara da nefes aldirmamız gerekir.

Hepimiz birer engelli adayı isek, mevcut engellileri en iyi şekilde anlayıp onlara da uygun sürdürülebilir bir atmosfer sağlamak zorundayız. Yeni doğan ve sonradan engelli olan kişilerin en rahat edebileceği ve gelişerek topluma kendi değerlerini katabileceği fırsat ortamını hazırlamalıyız.

Genetik yapısı deforme edilmiş tarım ürünleri, hormonlu ve ilaçlı büyütülen hayvanların etleri, gıda ve içeceklerimize katılan binlerce kimyasal katkı görüntülü zehirler yüzünden, doğuştan engelli kişilerin sayısında büyük artışlar gözleniyor. Sağlıklı bir nesil için helal ve temiz, sağlıklı gıdalarla beslenmeye dönmemiz gerekir! Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunun kulakları çınlasın! Birileri kış uykusundan ne zaman uyanacak?

Aslında engelli olmayan hemen hiç kimse yoktur! Sadece farkında değildir. Bedensel ve zihinsel engellilerin yanında duygu ve davranış engellilerimiz de az değildir! Sevme, hoş görme, merhamet etme, empati kurabilme, saygı duyma, güzel konuşabilme gibi engellere sahip olanların da rehabilitasyona girmesi gerekir! Bu tür engellerin aşılabileceği, başlamadan önlenilebileceği ve sürekli gelişimin sağlanabileceği en etkili, en güzel, en ucuz ve sağlıklı rehabilitasyon merkezi ise mutlu bir AİLE yuvasıdır!

Yüce Mevlam, engelli kardeşlerimizin bu imtihanlarının karşılığında ahiret hesaplarını kolaylaştır, sabır, sağlık ve selamet versin! Engelli olmayanlarımıza da sevgi, saygı, şuur, basiret ve merhametle yaşamayı nasip eylesin!

Amin...

Ne Zaman Kurtuluş Yoluna Girebiliriz?

□Devletimizin, fuhuş bataklıklarına ruhsat ve polis koruması vermeyip, buralardan topladığı vergilerle memurun maaşını, devletin giderlerini karşılamadığı zaman!

□Devletimizin, Anayasada gençleri kötü alışkanlıklardan koruma sözü verdiğini unutmayıp, **Milli Piyango** adıyla KUMARHANE işletmeciliğini bıraktığı zaman!

□Devletimizin, bütün kötülüklerin anası, şiddet ve cinayetlerin azmettiricisi olan alkolle mücadele için, sadece zam yapmakla yetinmediği, içkinin hayatımızdan uzaklaşmasını sağladığı zaman.

□Devletimizin, **Aile Bakanlığı** adı altında feminist ideoloji ve örgütlerin taşeronluğunu, yani aile ve erkek düşmanlığını resmen bıraktığı zaman!

□Bir türlü Milli olamayan Eğitim sistemini, **Fulbright** sözleşmesiyle getirilen ABD hegemonyasından ve ateist bakış açısından kurtarıp, Millet'in değerlerine dost nesiller yetiştirdiğimiz, mason ve rotaryen tarikatlara resmi izinle ifsad yetkisi vermeyi bıraktığımız zaman!

□Adalet kelimesini sadece lafta bırakmadığımız, Allah'ın helal kıldıklarını yasak, haram kıldıklarını serbest ve hatta teşvik etmeyi terk ettiğimiz zaman!

□Siyasi ve bürokratik makamları; eş, dost, aile, akraba, mezhep, tarikat, hemşeri ve meslektaş gibi kayırmacıların işgalinden kurtardığımız zaman!

□Kriz ve darlık zamanlarında zor durumda kalan insanlarımıza en büyük müjde olarak, düşük FAİZLİ KREDİ illetini ilaç gibi göstermeyi terk ettiğimiz, ekonomiyi faiz çukurunda debelenmekten kurtardığımız zaman!

□Piyasalar daraldığında genelde aynı açgözlü şirketlere kaynak aktarıp, yüzsüzce ödemedikleri vergileri affedip, SGK ya taktıkları borçları silmeyi, çalışanların maaşlarından ise her zaman aşırı yüksek ve peşin vergiler alarak süründürmeyi bıraktığımız zaman!

□Memlekete katabileceği yeni değeri kalmamış siyasi dinazorları, çeşitli yönetim kurullarına atayarak, ölene kadar milletin sırtından beslenmelerini engellediğimiz zaman!

□Başlangıcı iyi niyetli de olsa, sonradan yanlış veya fahiş hesapların yapıldığı anlaşılan, müteahhitlerine gelir garantili köprü ve yolların, daha fazla Millete işkence olmasını önleyecek tedbirler almaktan çekinmediğimiz zaman!

□**TÜVTÜRK** muayenesi gibi aleni, resmi ve zorunlu SOYGUNLARA dur diyebildiğimiz zaman!

□Kırmızı çizginin sadece kadınlar için değil, tüm insanlar için çekilmesi gerektiğini, şiddetin cinsi ve ideolojisinin olamayacağını anladığımız ve konuşmaya başladığımız zaman!

□Batıl ve sapkın zihniyetli Avrupa'dan devşirme kanun ve sözleşmelerle Müslüman Milletimizin huzur ve esenlik bulamayacağını, kendi kadim kültürümüzün ışığında mevzuat üretmemiz gerektiğini anladığımız zaman!

□Müslüman halkımızın gıdasını, ilacını, medikal ürünlerini, temizlik maddelerini ve bilim ürünlerini domuz ve domuz menşeli maddelerin işgalinden kurtardığımız, domuzun alternatifi helal ürünleri kullandırdığımız ve vitrin süsü olmaktan öteye gidemeyen **Türkiye Helal Akreditasyon Kurumunu** tam yetkili ve etkili çalıştırabildiğimiz zaman!

□Getirildiğinden beri cinayet ve şiddet olaylarını patlatan, yuvaları dağıtan batıl ve sapkın davranışları meşrulaştıran İslam ve Aile düşmanı CEDAW-İstanbul Sözleşmelerini çöpe atabildiğimiz zaman!

□Boşanmış çiftlerde çocukların bir intikam aracı olarak kullanılmasını önlediğimiz, çocuğun ebeveynleriyle yeterince yaşayabilme haklarını teslim edebildiğimiz zaman!

□Çalışanların haklarını teslim edebildiğimiz, geçmişte **EYT** (emeklilikte yaşa takılanlar) gibi haksızlığa maruz bırakılanların sorunlarını gidererek, ahlarını ve beddualarını önlediğimiz zaman!

□Kovid gibi salgınlarda en ön safta görev yapan sağlık personelinin kötüleşen özlük haklarını düzeltmek yerine, kuru övgü ve alkışlarla idare etmelerini istemediğimiz zaman!

□Her fırsatta başkalarını eleştirmek yerine biraz da kendi içimize dönerek nefis muhasebesi yapabildiğimiz, etrafımızdaki garip ve muhtaçları gözetebildiğimiz, Allah'ın verdiği nimetlere az çok demeden koşulsuz şükretmeyi öğrenebildiğimiz zaman!

□Dünyada ölmeyecekmiş gibi çalışırken, ahiretin yurdunun da hak olduğunu unutmadan, temel ibadetlerimizi kesintisiz sürdürebildiğimiz zaman!

Her şeyi yazmak mümkün ve haddim içinde değildir. Her yazdığımı mükemmel uyguladığımı iddia etmekte öyle! Nefsimle birlikte, kendini Mü'min ve Mü'mine kabul eden kardeşlerimle paylaştım bu maddeleri.

Bir kısmı kişisel, bir kısmı toplumsal, bir kısmı da Devlet aygıtının görev ve sorumlulukları arasında yer alıyor. Kişiler toplumları, toplumlar da devletleri şekillendirir. Doğru yola girebilmek için talep etmek gerekir. Talep sadece dilde kalırsa faydasız ve etkisiz olur. Talebimizi gayretle çalışarak desteklersek fiili dua yerine geçer ve gerçekleşir.

Allah'ın bir sünneti de dünyada kim olursa olsun çalışana karşılığını vermesidir. Bu yüzden, dinleri batıl olduğu halde kafirlerin bir kısmı teknik ve ekonomik açıdan Müslümanlardan üstün hale gelmiştir. Sorun İslam'da değil, Müslümanlardadır!

Yüce Allah bizlere artık daha şuurlu ve gayretli olmayı nasip eylesin. Kalplerimizi ve güçlerimizi Hak yolunda birleştirsin!

Amin...

Görsel kaynağı: <https://pxhere.com774766/en/photo/>

Doğduğumuz Ev ve Aile Kaderimizin Temelidir!

Bu tespitimi kendi yaşantımdan kesitler paylaşarak sunacağım.

Küçükken hep anne ve babamın çok kuralcı, sürekli uyarı veren, biraz pasif insanlar olduğunu düşünürdüm.

Babamın bizleri karşısına alarak, evde ve sokakta nasıl davranmamız gerektiğini kendi bilinci ile aktarmaya çalışmasını, özellikle annemin hiç bitmeyen sabır ve istikrarla tembihlerde, telkinlerde bulunmasını ve kendilerine göre bizi terbiye etmeye çalışmalarını pek anlayamazdım. Biraz daha büyüyerek etrafımda gözlem yapabilir hale gelince, ailem ile başka ailelerin farkını anlamaya başlamıştım.

Özellikle bir komşumuzun ailecek yaşantıları dikkatimi çeker sürekli onlarla muhatap olduğumuz için mecburen seyredirdim. Bu aile ile kültür ve sosyo-ekonomik durum açısından çok farklı değildik. Fakat anne ve babalarımızın tutumları oldukça farklıydı.

Benim annem ve babam etrafına duyarlı olan, komşular rahatsız olur diye bizi gürültü yapmamamız için sürekli uyarı kimselerdi. Yaşlı bir teyze yolda kalmışsa ona su ve yiyecek ikram eden, komşularla selamı sabahı bilen, güler yüzlü insanlardı. Evimiz ise komşuların rahatça girip çıktığı, evleri kirlenir diye evde oynamasına izin verilmeyen komşu çocuklarının bile gelip rahatça oynadığı, kavganın ve gürültünün çok görülmediği sıcak bir yuva idi.

Fakat karşı komşumuz olan anne ve baba bu değerleri pek önemsemezdi. Evlerine genelde misafir kabul etmez ve sürekli kavgaları eksik olmazdı.

Çocukları da kendileri gibi geçimsiz, asabi, yalancı ve merhametsiz yapıda yetişmişti. Onlarla her oyun oynamamızda ya canımızı yakarlar ya da eşyalarımıza zarar verirlerdi.

Bir defasında, bizler henüz küçük yaşlardayken birisi bu aileden olan iki çocuk sokakta oyun oynarken tartışmış ve birbirlerine vurmuşlardı. Bu ailenin babası olayı duyar duymaz eline aldığı bir sopayla diğer çocuğun evine baskın yaptı ve çocuğun babasının kafasını vurarak kanatmıştı. Bu saldırganlığını da çocuklarına "bizim kim olduğumuzu bilsinler" diye övünerek anlatmış ve bizler de tüm bunlara şaşkınlık içinde şahit olmuştuk.

Fakat bir başka gün kardeşim ile arkadaşı oyun oynarken kavga etmiş ve bağırma sesleri sokaktan gelince annem de hızla sokağa çıkmıştı. Ben de eyvah kavga büyüyecek diye korkarken; annemin onların yanına varınca başlarını okşadığını, güzelce oynamaları gerektiğini, anlaşılırsa evde yaptığı çörekten ikram edeceğini söylediğini duydum. Kardeşim ve komşu çocuğu hiçbir şey olmamış gibi ellerinde çörekle güzelce oynamaya devam ettiler!

Bu komşumuzun büyük kızı bize oturmaya gelmişti. Geldiğinde ablama yeni alınan terlik hoşuna gittiği için giymiş ve evine giderken de eteğinin altına saklayarak götürmüştü. Annem tüm bu olanları gördüğü halde, çocuktur annesi fark eder gönderir diye beklemişti. Şimdi söylersem koca kız utanır ayıp olur diye terliği geri istememişti. Fakat sonra ne ablamın terliği ne de bir özür geldi. Meğerse diğer çocuklarının da etraftan eşya çalarak getirdiklerinde, annelerinin onlara kızmadığını, hatta kendisinin de gelen eşyaları sevinerek kullandığını üzümlere öğrenmiştim.

Henüz 8-9 yaşlarındayken kardeşlerimle bahçede oyun oynuyordum. Çamurdan pastama mum ve süsleme için yan komşunun ağacından bir parça dal koparmıştım. Bunu gören rahmetli babamın bana ne kadar çok kızdığını halen hatırlıyorum. Bir daha her hangi bir ağaca zarar vermek mi? Başkasının bir şeyini izinsiz almak mı? Vallahi yolda para görsem almam ve almadım da!

Diyeceksiniz ki filmin sonu nasıl bitti? O aileye ne oldu? Ailenin özellikle oğulları büyünce mahalleli başta olmak üzere herkese zarar vermeye başladılar. Sonra iki oğlu da hapse girdi. Biri gasptan, diğeri de

hırsızlıktan. Kızları da okumadılar. Vasat bir şekilde hayatlarına devam ediyorlar. Bildiğim kadarıyla halen ailelerinden gelecek maddi yardımlara muhtaçlar maalesef.

Peki ya bize ne oldu? Çok şükür anne ve babamın sevgileri ve fedakarlıkları sayesinde onca fakirliğe ve sorunlara rağmen; vatanına milletine hayırlı bir öğretmen, iki hemşire, iki terzi, bir makine operatörü olarak hayatımıza devam ediyoruz. Hepimiz güzel insanlarla hayatlarımızı birleştirdik, evlendik. Çocuklarımız oldu. Şimdilerde anne ve babamızın bizleri ne kadar güzel yetiştirdiklerini evlatlarımıza anlatarak, tıpkı onlar gibi örnek olmaya çalışıyoruz.

Yüce Allah bütün dostlarımıza hayırlı evlatlar ve komşular nasip eylesin. Sevgili Peygamberinin yoluna sadık olanlar arasına karıştırsın...

Fatma ÖZÇELİK

**Sosyolog, Sosyal Hizmet Uzmanı, Karakter ve Değerler Eğitimi Uzmanı
Türkiye Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi**

Görsel kaynağı: <https://i.pinimg.com/originals/e9/f3/e6/e9f3e64c2e261b6f430431cc0dccc0eb.jpg>

Kökü Kazınacak Geleneklerimiz de Var!

İstanbul sözleşmesinin 12. maddesinde yer alan “kadınların ve erkeklerin toplumsal olarak klişeleşmiş rollerine dayalı ön yargıların, törelerin, geleneklerin ve diğer uygulamaların **kökünün kazınması amacıyla**” ifadesi şüphesiz ayırım gözetmeksizin bütün değerlerimizi, gelenek ve göreneklerimizi hedef alıyor. Bu haliyle kabul edilmesi mümkün olmayan, şeytani bir amacı ortaya koyuyor. Ancak, ince ve hassas bir yaklaşımla bakıldığında, gerçekten de İslam’ın özüne de ters düşen, bizleri utandıran, kadınların geçmişte ve günümüzde mağdur edilmelerine yol açan bazı geleneklerimizin olduğunu, bunların da köklerinin kazınması gerektiğini görmemiz lazım.

Bir kısmı geçmişten gelen, bir kısmı da sonradan ithal ettiğimiz davranış kalıpları ve adetlerin temel değerlerimize ters düştüğünü, savunulamayacak sonuçlar doğurduğunu, olayları büyütme ve suistimal etmek isteyenlere kötü malzeme verdiğini kabul etmeliyiz.

Namus; uğrunda ölüme gidilecek, ölesiye savunulacak, hem kişisel hem de toplumsal bir değer ifadesidir. Vatanımız namustur, ailemiz, dinimiz ve kültürümüz namusla birlikte anılır. Namus düşkünlüğümüz, yurdumuzu işgal edenlere baş kaldırmamıza, bağımsızlığımızı yeniden kazanmamıza, teröristlerle mücadele etmemize güç kaynağı olmuştur.

Tecavüze uğrayan bir kız veya kadın, öldürülmesi gereken bir namussuz değildir! Onu öldürme kararı alan yakınlarının yaptığı da namus temizliği değil, dünya ve ahiret rezilliğidir. Namus kavramı, aile ve akraba içindeki kadın ve kızlara musallat olan alçakların yaptığı pislikleri kapatmak için kullanılamaz. Sayısı az da olsa bu tür olaylar yüzünden gavur Avrupa’nın “sözde namus” karalamasına maruz kalıyoruz. Namus kavramını katillerden ve hakiki namussuzlardan kurtarmamız lazım. Namusun değerini suistimal ettiği anlaşılan kişilere, hiç acımadan en ağır cezaları vermek gerekir. Fakat, namusu için nefsi müdafaada bulunan kişilere de zulüm yapılmamalıdır. Namus kavramının değil, namusu kötüye kullananların kökü kazınmalıdır. Bu temizliğe, namus iftirasında bulunarak masumların hayatını karartan hakiki namussuzlar da eklenmelidir.

Kadınlara yönelik toptancı ve aşağılayıcı deyim ve kötü atasözlerini terk etmeliyiz! Aksi takdirde kadınların insan olup olmadığını tartışan Ortaçağ Avrupasından bir farkımız kalmaz!

-Kadının belinden sopayı, karnından sopayı eksik etmeyeceksin!

-Kızı gönlüne bırakırsan, ya davulcuya gider, ya zurnacıya.

-Kadın dediğin, taktın mı koluna; vurdun mu duvara yapışmalı.

-Kadın, erkeğin el kiridir!

-Ya benimsin, ya toprağın!

Bu ve benzeri sözlerin sonuçları toplumu yozlaştıran, huzuru bozan ve faillerini her iki dünyada sorumlu kılan olaylardır. Sırf kadın olduğu için yapılan bu aşağılama ifadelerini hayatımızdan ve edebiyatımızdan çıkarmamız gerekir.

- Kızların kaçırılarak evlenmeye zorlanması > İnsani ve İslami değerler içinde sayılamaz.

- Miras ve ticaret amaçlı evlilikler için baskı yapılması > Dünya ve ahiret birliği sayılan evlilik için sorunlu ve mutsuz bir başlangıç olur.

- Berdel (bir aileden kız alıp karşılığında kız vermek) türü evlilikler > Berdel evliliğinde masraftan kaçma veya canlı başlık parası amaçlanıyor. Berdele kurban edilip de mutlu olanı hiç duymadık!

- Başlık parası veya benzeri menfaat için yaşlı erkeklerle evliliğe itilmesi > Kızların geçim kaynağı olarak görülmesi, yaşlı erkeklere peşkeş çekilmesinin insani veya İslami izahı yapılamaz.
- Kumar veya ticari borçlar karşılığında kızların evlendirilmesi > Bu tür olayların meşru görülebilmesi mümkün değildir.
- Tecavüz olaylarında cezadan kurtulmak ve ailenin rezil olmasını önlemek için tecavüzcü saldırganla evliliğe zorlanması > Tecavüze uğrayan kişilerde etkisinin ömür boyu sürdüğü bilinirken, sırf saldırganı korumak ve mağdurun ailesinin mahcubiyetini gizlemek için yapılan evlilikler de uygun görülmez. Tecavüz varsa suç ve suçlu vardır. Cezası kesinlikle verilmeli ve eksiksiz çekilmelidir.

Toplumun şuurundan hakiki dindarlık ve Peygamber aleyhisselamın Sünnetine ittiba (uyma, uygulama) titizliği kayboldukça, yerlerini nefsani uygulamalar ve hurafeler doldurmaya başlıyor. Kadın-erkek ilişkileri açısından asr-ı saadette yakalanan seviyenin çok gerisinde kaldığını, İslam ailesi yapısında kadın-erkek ilişkisi ve iletişiminin zayıflatıldığını söyleyebiliriz. Feminist akımların saldırılarına karşı en güzel cevabı verecek olan, İslam'daki yerini ve değerini gayet iyi bilen hanım kardeşlerimizdir. Benzer şekilde, haksız erkek uygulamalarına ve taleplerine karşı da Peygamber a.s. ve ailesi en güzel ölçü ve eğitim unsuru olarak görülmelidir.

Yerli ve Milli olmayan ama neredeyse gelenek halinde uygulamaya başladığımız yanlış işler de az değil!

Evlilik kararı almadan önce flört etmek ve hatta ancak evlilikte yaşanabilecek kadar yakınlaşmak sıradan ve normal bir durum haline geldi. "Sevgili" adıyla meşrulaştırılmaya çalışılan bu gayri meşru birlikteliklerde en çok yıpranan taraf kadınlardır. Uzun süreli nikahsız partner ilişkilerinde de bıkmak, terk etme veya aldatma gibi olaylar yaşanabiliyor. Kadınların evlilik dışında yaşama rahatlığı, erkeklerin evlilikten kaçınmasını kolaylaştırıyor. Evlilik kararı alındığında, uzun süren söz ve nişan dönemleri de evliliğin heyecanını ve gücünü köreltiliyor. Gayri meşru flört ve sevgili halleri ile büyük masraflar eşliğinde tabulaştırılan söz, nişan ve düğün merasimleri de kötü gelenekler arasındadır. Zorlaşan evlilikler zinaya kapı aralıyor. Ağır borç yükü, genç çiftlerin mutsuzluğuna neden olarak kısa zamanda yıpratıyor. Boşanmalar artıyor, evlilik süreleri kısalıyor, evlenme yaşları da giderek yükseliyor.

Bir Müslüman, ancak Rabbine boyun eğerek ve önünde diz çöker. Batıl olan batıdan, bize bulaşan kötü bir gelenek de erkeklerin artık diz çökerek kızlara evlenme teklif etmeye başlamalarıdır. Gençlerimiz arasında hızla yayılan bu kötü adetin de kökü kazınmalıdır!

Yapılan Düğün törenlerimizin büyük bir çoğunluğu Hristiyan ve Yahudi gelenek ve adetlerinin işgali altındadır! Davetlilerin huzurunda ilk dansın yapılması, davetlilerin de onlara katılması, kadın erkek karışık oyun ve halayların kurulması, aşırı makyaj ve dekolte kıyafetlerle boy gösterilmesi zararlı geleneklerdir. Evlilik denilen kutsal yolculuğa; günah, israf ve kıskançlık gibi olumsuzluklar içinde başlamaları talihsiz bir durumdur.

Özetleyecek olur isek; aile hayatımızı yozlaştıran, kadın ve erkek arasındaki muhabbeti ve düzeni bozan, hak ve adalete uymayan, işimize geldiği için dini kılıflar içinde sakladığımız kötü alışkanlıklarımız, yanlış törelerimiz ve geleneklerimiz de maalesef vardır. Bunların dışında içimize sokulan yabancı gelenek ve adetler de bol miktarda bulunmaktadır. Dinimizin ve Milletimizin temel değerleriyle, kadim kültürümüzle örtüşmeyen yerli veya yabancı kaynaklı töreleri veya gelenekleri tespit ederek hayatımızdan çıkarmak boynumuzun borcudur!

Yüce Allah bizlere yardım etsin. Hak ve adalet çizgisinden ayırmasın. Amin...

Başımızdaki Belaları, Aslında Biz Erkekler Çağırdık!

Hız. Musa (a.s.)'nın Rabbimize "İçimizden birtakım beyinsizlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helâk edecek misin?" (A'raf/155) dediği gibi, biz erkekler de başımıza gelen belaları doğru değerlendirmek zorundayız. Şayet günümüz şartlarının erkekler için bir belaya dönüştüğüne inanıyorsak ki öyle gözüküyor; bu belaların gelmesinde bizlerin de payını ve etkisini görmemiz gerekir!

Bu yazı 3'ü 1 arada paket bir çalışmadır. #özeleştiri, #tespit ve #çözüm bölümlerinden oluşur.

Biz erkeklerin ne gibi hata ve eksikleri oldu? Dilimiz döndüğünce, aklımız yettiğince yazalım:

Hanımlarımızın bizzat Allah'ın bir emaneti olduğunu unutup, hor ve hakir davrandık. Fiziksel gücümüzü bazen acımadan kullandık.

Kadını önce cinsiyeti açısından gördük ve değerlendirdik. İnsani yeteneklerini, ilmini, kapasitesini algılamaya çalışmadık.

Dinimizi ihmal ettik. İnanığımız gibi yaşamayınca, yaşadığımız gibi inanmaya başladık. Dinimizi işimize geldiği kadar uyguladık. Başımız sıkışınca dinden medet umduk. Ailemizde din eğitimi ve ibadetleri birlikte sürdüremedik. Çocuklarımıza ve eşlerimize güzel örnekler olmadık.

Kadınlardan itaat, ilgi, hizmet beklerken olabildiğince cömert olmalarını istedik ama, bizler ise onlara karşı tam tersine cimri, kaba ve hoyrat davrandık.

Başkasının eşine, kızına gösterdiğimiz saygı ve ilgiyi helalimiz olan kadınlarımıza çok gördük.

Onları başkalarının yanında azarlamaktan çekinmedik. Beğenmediğimiz neleri varsa ulu orta ilan ettik.

Tartışamayacak kadar haksız veya hazırlıksız olduğumuzda şiddet uygulamayı ve hakaretle

karışık bağırma marifet bildik.

Kendi yediğimiz haltlar yetmezmiş gibi, başka erkeklerin işlediği günahları örtbas etmek için yalancı şahitlikte bulunmayı arkadaşlık saydık.

Yakalanmadığımız sürece her türlü gayri meşru ilişkiyi kendimize doğal bir hak zannettik. Yakalandığımızda bile üste çıkmaya çalıştık.

Verdiğimiz sözleri tutmadık, önceliklerimizi koruyamadık.

Kadınlarımızı koruyamadık. Bazen aile içinde kaynana, görümce, elti gibi yakınlarımızın baskı ve kötülüklerine maruz kalmalarını önleyemedik. Kışkırtma veya yalan beyanlarla dolduruşa gelip kadınlarımıza bizzat kendimiz eziyet edebildik.

Kız ve erkek çocuklarımız arasında adaleti gözetmedik. Mal ve miras paylaşımında lehimize olan Allah'ın hükümlerini dahi uygulamaktan kaçındık. Kadınların paylarını vermemeyi kazanç saydık.

Zina eyleminin suç kabul edildiği zamanlarda kanunları sulandırdık. Erkeklerin lehine, kadınların aleyhine maddelerle kendimize yonttuk. Zinadan ceza almayı erkekler için neredeyse imkansız kıldık.

İslam'da başlık parası olmadığı halde, anne sütü, baba masrafı gibi mazeretlere sığınıp resmen kızların parayla satılmasına sessiz kaldık. Oysa mehir hakkı evlenen kız veya kadınlara aitti.

Küçük yaştaki kızların, dedeleri yaşındaki adamlarla sırf zengin olduğu veya iyi bir başlık parası verdiği için nikahlanmasına engel olamadık. İslam'da küfüv hükmünü katledenlere sessiz kaldık.

Erkek zina yaparsa çapkın ve elinin kiri, kadın yaparsa fa.. dengesizliğinin, sosyal hayatımızı yozlaştırmasına neden olduk.

"Kadının karnından sıpayı, sırtından sopayı eksik bırakmayacaksın!" gibi İslam'a ve insanlığa yakışmayan söz ve davranışların hayatımıza girmesini önleyemedik.

Maddi imkanlarımız biraz düzelince emektar eşlerimize ihanet etmeyi, mümkünse değiştirmeyi marifet bildik.

Çocukların yetişmesinde ve ev işlerinde bütün yükü kadınlarımıza bıraktık. Yardım etmeyi, yük paylaşmayı zayıflık kabul ettik.

Ticari faaliyetlerimizde kadın bedenini bir satış ve teşhir ürünü gibi kullandık. Kadınların cinsel cazibelerini öne sürerek; her türlü ürünü pazarlamayı, sekreter, satış temsilcisi, proje yöneticisi vb. hangi konumda olursa olsun dişiliğinden yararlanmayı, ucuz ve itaatkar iş gücü kaynağı olarak kullanmayı normal saydık.

Kadınları kullanma noktasında, sermaye sahiplerinin ideolojisi, dini, diyaneti veya siyasi görüşü hiç fark etmedi. Kadınların hem tüketici hem de üretici tarafında sömürülmelerine aracılık ettik.

Her fırsatı değerlendiren feminist örgütlerin, sinsice ülkenin yönetimini ele geçirmelerine ve çekinmeden *"Kadın hareketi olarak devlet mekanizmasından daha güçlüyüz!"* diyebilmelerine fırsat verdik.

Güce, iktidara ve paraya kavuşunca kendimizi kaybettik. Firavunlaşan nefsimize uyduk. Etrafımızdaki insanlara ve özellikle daha aciz gördüğümüz kadınlara karşı saygısız, kibirli veya suistimal edebilmek için fırsatçı yaklaştık.

Merkezi veya yerel yönetimlerde makam ve mevki sahibi olduğumuzda önce odalarımızı, arabalarımızı yeniledik. Bütçelerin eğitim, ilim ve araştırma için kullanılmasını kısıtladık veya gereksiz gördük. Ayırdığımız bütçelerin doğru yerde kullanılmasını takip etmedik. Haksız yere belli kişi ve kurumlar için rant kapısı olmasını önleyemedik.

Kadınların da ilim ve irfan sahibi olabilmesine katlanamadık. İlimde cinsiyet sınırı olmadığını unuttuk. İlim ehli kadınları küçümsedik. Onlara çalışmalarını sürdürmek için fırsat vermeyi, uzmanlık alanlarında istişare etmeyi ihmal ettik. İşimize gelmediğinde haksız yere feminist veya terbiyesiz gibi yaftalar taktık. Haksızlığımızı gücümüzle örtbas etmeye, kadınları sindirmeye çalıştık.

Koca, abi, baba, amca, dayı olarak muhatap olduğumuz kadınlara ve kızlara karşı sevgimizi, ilgimizi, şefkatimizi ve paramızı esirgedik. Bizden bulamadıkları için zehirli ballar sunarak istismar eden alçaklara yöneltmiş olduk. Sonra da bu duruma düştükleri için tekrar zulmettik. Hatta

cinayetler işledik.

Evlenmeyi zorlaştırdık zinayı kolaylaştırdık. Görgüsüzlük ve israf dolu evlenme hazırlıkları, düğün, dernek, söz, nişan gibi bir sürü külfet ve borç kapısı açtık. Bunları talep eden kız tarafı da olsa itiraz etmedik. "El alem ne der" putundan korktuk.

Haksız ve anlamsız yasaklar koymayı erkeklikten saydık. Kıldan tüyden bahanelerle evlerimizde kavgalar çıkardık.

Şiddeti bir yöntem olarak sadece kadınlara yönelik değil, etrafımızdaki herkese karşı kullandık. Çocuklarımız, aile fertlerimiz, yoldan geçen yabancılar bile basit bahaneler yüzünden şiddetimize maruz kaldı.

Alkol, kumar ve uyuşturucu gibi kötü alışkanlıkların pençesinde hem kendimizi hem de ailemizi tükettik. Her türlü günaha bilerek girdikten sonra suçu alkole attık. Beynimizin iptal olacağını bilerek alkol kullanmaya devam ettik. Uyuşturucu, kumar ve alkole para bulabilmek için olmayacak işler yaptık.

Bizden bildiğimiz ama sürekli feminist emellerine hizmet eden siyasileri de bizler seçtik! Feministler kadar birlik olamadık. Neden böyle yapıyorsunuz diye, ne sandıkta, ne de mecliste hesap sormadık. Erkeklerin bütün ülkede şamar oğlanına çevrilmesine, doğuştan sapık ve katil muamelesi görmesine, sözüm ona "muhafazakar soslu" feministlerin, erkekleri aylardan ve kurtlardan daha hayvani bir cins gibi gösteren kampanyalarına doğru dürüst tepki veremedik.

Sözde Aile Bakanlığı adı altında feminist kadın örgütlenmesinin kurumsallaşmasına, ailenin kadınlar için en güvensiz yer gösterilmesine ses çıkarmadık. Aile adı altında hoyratça erkek düşmanlığı yapılmasına, erkeğin de aile unsuru sayılarak basit bir daire başkanlığının bile kurulmamasına razı olduk.

Sapık ve katil haberleri çıktıkça içimiz yandı. İdam isteriz diye sesimiz her yükseldiğinde siyasilerin gaz alıcı, gerçekleşmeyen sözlerine, oyalama taktiklerine seyirci kaldık. İdamı kaldıranların geri getirmesini sağlayamadık.

Şiddet ve haksızlığa inancımız, ahlakımız ve tarihimiz gereği kesinlikle onay vermediğimiz halde, ailemizi yönetmekten, çocuklarımıza terbiye vermekten men eden yasaların neden olduğu pisliklerin faturalarının da biz erkeklere topyekun çıkarılmasına engel olamadık. Fitrattan gelen kocalık haklarımızı ve ayrımcılığın yerine adaleti talep ettiğimizde şiddeti övmekle suçlandık ama gereğini yapamadık.

Bu ve benzeri hatalarımız, ihmallerimiz ve günahlarımız kaderimizi etkiledi. Şikayet ettiğimiz, mağduru olduğumuz, haklı veya haksız sonuçlarını gördüğümüz olayları tetikledi. Nefsimize ve etrafımıza zulmedenlerden olunca, bizden daha zalimlerin zulmüyle terbiye edilir olduk.

Bunları yapınca başımıza gelen belaları kısaca sıralayalım:

1985'de Birleşmiş Milletler CEDAW Sözleşmesi imzalandı. **Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, kadına pozitif ayrımcılık** vb. fitneler başladı.

1988'de Türk Medeni Kanunu 175. maddesine kadınlara verilen yoksulluk nafakasının **süresiz** ödenebileceği eklendi.

1998'de 4320 sayılı "Ailenin Korunmasına Dair Kanun" adıyla sadece kadınları gözeten, ailelerin yıkılmasını hızlandıran, arabuluculuğu kaldıran kanun yayınlandı.

2001 yılında 4721 sayılı yeni **Türk Medeni Kanunu** kabul edildi. Cumhuriyet tarihince **15** olan kızların evlenme yaşı **18'e** çıkarıldı. Genç evlilik mağdurları oluştu. İki tarafın yaşı da 18'den küçük olursa sadece erkekler hapse atıldı. Evlendikten 8-10 yıl sonra gelen hapis cezaları yaklaşık 8.000 aileyi parçaladı. Aile birliğinin yönetimi yani erkeğin **Aile Reisliği** yok edildi. Karı-Koca ifadeleri de yok edildi. Cinsiyeti ve ne idüğü belli olmayan **EŞ** kelimesi konuldu. Erkeklerin velayet

hakları gasp edildi. Boşanma olaylarında çocukların velayeti genelde kadınlara verildi. Çocuk haczi, nafaka arttırım davası gibi süreçler fiilen adliye sisteminin, pedagog ve avukatların ballı rant kapısı oldu. Ebeveyni Yabancılaştırma Sendromu (EYS) vak'alarında patlamalar yaşandı.

2004 yılında 5237 sayılı yeni **Türk Ceza Kanunu** kabul edildi. Kadınların iftira da olsa beyanları cezalandırma için esas alındı. İftira suçu sabit olan kadınlar cezadan muaf tutuldu. Yaptıkları yanlarına kar kaldı. Her bir koca, resmi nikahlı karısının potansiyel tecavüzcüsü olarak muamele gördü. Erkeklerin şeref ve haysiyetleri bir kadının dudağından çıkabilecek iki kelimeye hapsedildi. 2010 Yılında Anayasanın 10. maddesine genelde kadınlar için yapılan cinsiyetçi **pozitif ayrımcılığın** eşitlik ilkesine aykırı olamayacağı hükmü konuldu.

2011 yılında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine dayanan, aile, din, gelenek ve erkek düşmanı **İstanbul Sözleşmesi** imzalandı ve aynı yıl içinde Mecliste onaylandı.

2012 yılında İstanbul Sözleşmesine dayalı olarak 6284 sayılı **Ailenin Korunma(ma)sı ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun** çıkarıldı. Aile davalarında, boşanma sayılarında, şiddet ve cinayetlerde patlamalar başladı. Erkekler sokak hayvanlarından beter şekilde muamele görmeye, evlerinden kovulmaya, eşleri aldatsa bile sessiz kalmaya zorlandı.

2014 - 2018 arasında **Toplumsal Cinsiyet Eylem Planı** uygulandı. Milli olamayan eğitim sisteminde, çocuklarımızın zihinleri ETCEP projeleriyle bulandırıldı. Değer ve inanç sistemleri iğdiş edildi. Sapkın derneklerin sayısında ve ahlaksız eylemlerinde anormal artışlar görüldü. Okullarda deizm ve ateizme sürüklenen nesiller peydahlandı.

Kadınların çalışmaya aşırı teşvik edilmesi yüzünden, erkeklere özel işsizlik oranları yükseldi. Bebek doğumları ve toplam çocuk sayıları azaldı. Evlenme ve ilk doğum çağları otuzlu yaşlara ilerledi.

Medyanın cinsiyetçi linçlerini, hukukun kadınlar için takla attırılmasını, midesi dışarıdan doldurulan **Feminist** ve **LGBT** örgütlerin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerini falan, tek tek sayıp dökmeye gerek yok. Genel olarak yaşadığımız belalar ve sıkıntılar bu şekilde özetlenebilir.

Buraya kadar hatalarımızı ve başımıza gelen belaları özetle sıralamaya çalıştım. Zaman, ağlama ve sızlanma vakti değildir. Sosyal dokumuzu kurtarmak ve asgari huzur şartlarına kavuşmak için neler yapmalıyız?

Çözüm odaklı önerilerimizi de verelim ki eksik kalmasın:

Sorunların çözümü sorun olduklarının kabulü ile başlar. Kendimizle ve toplumun geldiği nokta ile yüzleşmemiz gerekir. Çözüme ulaşmak için kişisel yaşantımızda değiştirmemiz gereken davranışlar, alışkanlıklar veya tamamlanması gereken eksiklerimize odaklanmamız lazım. Kişisel davranış değişikliğine giderek ailemizde huzura kavuşabiliriz. Toplumdaki ilişkilerimizi hak, adalet ve saygı ekseninde geliştirebilirsek davranış kalıplarımız da düzelecektir. Kişisel ve toplumsal gayretimizin neticesini verecek, hayırlara kapı aralayacak olan mutlak güç Allah'tır. Biz sefere çıkacağız, zaferin takdiri Allah Azze ve Celle'nin yetkisindedir.

Partilere din, siyasilere peygamber gibi davranma hastalığını terk edeceğiz. Bütün meşru kanalları kullanarak haklı isteklerimizi ileticek ve takibinde ısrarlı olacağız. Şayet dikkate almazlar ise yasal haklarımızı sonuna kadar kullanarak çözüme zorlayacağız. Olmazsa en yakın seçimde yapabilecek kişilere fırsat vereceğiz.

Oy verme işlemi, vatandaşla siyasetçi arasındaki hizmet sözleşmesinin imzasıdır. İmzamıza sahip çıkacak ve sorumluluklarını sürekli hatırlatacağız.

Kişiler vazgeçilmez, kurumlar yıkılmaz, kurallar ve kanunlar değişmez değildir. Bunları putlaştıranlara karşı uyanık davranacağız. Siyonist ve ateist felsefenin eğitim, adalet ve yönetim yapımızı daha fazla bozmasına engel olacağız. Müfredatımızı değerlerimize uygun bir yapıya

getireceğiz.Yazılı ve görsel medyada, internette hakim olan şeytani uygulamalara karşı ailemizi ve neslimizi korumaya çalışacağız.

Sözleşme ve yasalar bir nevi yol gibidir. Bozuk ve çukurlarla dolu mevzuatımızı dinimize ve kültürümüze en uygun hale getirince, eğitim ve medyadan başlayarak her cephede ıslah çalışmalarına girişeceğiz. Sapkın ve dinsiz zihniyetlerin manevi işgal izlerini temizleyeceğiz. Tıpkı Kabe'nin putlardan temizlenmesi gibi her alanda manevi temizlik hareketine girişeceğiz.

Kadınlarımızı sömürmeden, ailemizdeki baş köşelerinde keyifle yaşamaları için her türlü kolaylığı sağlayacak, güzellikle teşvik edeceğiz. Evli ve aile yuvasında çocuklarını yetiştirmelerini esas alacağız. Her şeye rağmen açıkta kalan kadınlarımızı kurda kuşa yem etmeden, gerçek sosyal devlet şefkatini göstereceğiz.

Kavga ve çatışmayı değil, yardımlaşma ve dayanışmayı üstün tutacağız.

Diyanet teşkilatını daha verimli kullanacağız. İnsanlarımıza İslam'da kadın ve erkek olmanın haklarını ve sorumluluklarını sansürlemeden, arttırıp eksiltmeden öğreteceğiz.

Evlenmek isteyen gençleri zorunlu olarak evlilik okuluna göndereceğiz. İslam'da aile hayatını, karşılıklı hak ve sorumluluklarını, İslam'da cinsel hayatın kurallarını, temel ibadetler için gerekli bilgileri eksikse öğreteceğiz. Ben biliyorum diyenleri yeterlilik sınavına tabii tutacağız. Çünkü evlenmek ciddi bir iştir. Sıradan işlere girerken dahi gösterilen özen ve hassasiyet, sonsuz bir hayatı hedefleyen evlilikten esirgenemez.

Evlenen gençlere standart ev eşyası yardım paketleri ve kira desteği gibi sosyal haklar sağlayacağız. Evlilik külfetinin zinaya kılıf olmasına engel olacağız.

Evlenen gençleri yalnız bırakmayacağız. İlk 2 yıl 6 ayda bir sefer, sonra 5 yıla kadar yılda bir sefer ziyaret edeceğiz. Her aile bir uzmana zimmetlenerek sosyal ve ekonomik seviyede destek takibi yapılacak. Bocaladıkları alanlarda danışmanlık hizmetini bedelsiz vereceğiz. Özel hallerde, şiddetli çatışmalarda aile merkezlerinde görüşmelere çağıracağız.

Boşanma davalarında diğer mahkemeler gibi önce arabulucu şart olacak. Arabulucu ve hakem kişi tarafların karşılıklı rızayla seçtikleri aile büyüğü veya resmi aile danışmanları olabilecek.

Evden uzaklaştırmanın gerektiği hallerde daha insani ve aileyi koruyan tedbirler alınacak. Gerekirse nöbetleşe ev ziyaretleri şeklinde ihtiyaçların giderilmesi, çocuklarla ilişkinin sürdürülmesi sağlanacak. Evden uzaklaştırılan kişiye kalması için geçici bir mekan veya otel parası devlet veya yerel yönetimler tarafından karşılanacak. Uzaklaştırmanın istismar edilmemesi için tedbiri devlet alacak. Evden uzaklaştırmanın kişilerin iş hayatını etkilemesine izin verilmeyecek. Anormal maddi yüklerin doğması önlenecek.

Resmi izinle genelevlerde ve gayri resmi her yerde fuhuşun yapılmasını önlemek için en sert ve etkili tedbirleri alacağız.

Devleti genelev vb. mekanlar üzerinden fuhuşa aracılık etmekten, milli piyango adıyla kumarcılıktan kurtaracağız.

İdam cezasını ve kısas hükmünü geri getireceğiz. Suçu şeksiz şüphesiz sabit görülen ve haksız yere cinayet işleyen insan öldüren katillerin, çocuklara tecavüz eden sapıkların asılmasını sağlayacağız. Kısırlaştırma dahil diğer cezalarında uygulanabilmesine yol açacağız.

İnanığımız gibi yaşamaya gayret edeceğiz. İncamızla çelişen ve zarar veren ne varsa düzeltmeye çalışacağız.

Bu ve benzeri önlemleri alamazsak yandığımızın, bittiğimizin, kökümüzün kazındığının resmini göreceğiz. Asıl belayı Allah korusun Mahşer günü bulacağız. Rabbimiz bizlere tek tek soracak. Bu günahları neden işlediniz veya işleyenlere engel olmadınız diye. O korkunç hesap gününde ne şeytanların, ne onların elçisi olan LGBT sapkınları ve feministlerin, ne Avrupalı ve ABD'li dostlarımızın(!), ne parti, ne koltuk, ne de makam ve benzeri putlarımızın zerre kadar faydası olmayacak! Bizi Rabbimizin gazabından koruyacak hiç bir kuvvet bulamayacağız! Yine çaresizce O'na sığınacak ve affetmesini dileyeceğiz. O ise mutlak adaletini göstererek, kim neyi hak etmişse zerre ziyan etmeden verecek.

Kuruluşumuz aileden başladı, yıkılışımız da aileden olmasın! Hanımlarımıza kutsal Cennet yolculuğumuza yakışır şekilde davranalım. Şeytanın onları baştan çıkarmasına, hem kendilerini, hem de bizleri daha dünyadayken yakmalarına fırsat vermeyelim. O kadar çok sevelim ki, şeytanlar ve uşakları aramızı bozmaktan umudunu kessin! O kadar çok ilgi gösterelim ki, başka hiç kimsenin ilgisine muhtaç kalmasınlar.

Yüce Allah'tan bütün Müslüman kardeşlerime Cenneti dünyada yaşatan evlilikler ve eşler nasip etmesini niyaz ederim.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://goodmenproject.com>

Mevzuatımızda Aile ve Gençliğin Tanımları da Olmalı!

Anayasa ve kanunlarımızda aile ve gençliğin ne olduğu açıkça yazılmalı!

4721 sayılı Türk Medeni Kanununda; kadın ve erkeklerin 17 yaşını doldurmadan evlenemeyeceği (Madde 124), veya olağan üstü durumlarda 16 yaşını doldurunca hakim kararıyla evlenebilecekleri, birbiriyle evlenecek erkek ve kadının (çok şükür şimdilik erkek ve kadın yazıyor!) başvuruları ve tören usulünün anlatıldığı 134-144. maddeler arasındaki bölüm vardır.

Ancak bu bölüm, bildiğimiz aile tanımını yapmıyor. Erkek ve kadının evlenme şekil şartını açıklıyor. Aile tipleri ve birlikteliklerin hangilerinin aile kabul edileceğine dair bir kıtası yok! İlerleyen kısımlarda da evlenmesi yasaklanan kişiler veya evliliğin iptal edileceği haller verilerek devam ediliyor.

Aile tanımının neden önemli olduğunu açıklamadan önce, kısa bir hukuk bilgisi paylaşmam gerekir:

Hukuki metinlerin hiyerarşik yetki sıralaması şöyledir: 1- Anayasa, 2- Kanunlar, 3- Tüzükler, 4- Genelge ve Yönergeler

Bunların dışında özel konuları olan 2 metin daha vardır. Birincisi, önceden Kanun Hükmünde Kararname (KHK) olarak çıkarken şimdilerde Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi (CK) formunda devam edenler, ikincisi de Uluslararası Sözleşmelerdir. Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ayrı bir mevzu olduğu için kenarda bırakıyorum. Uluslararası Sözleşmelerin TBMM’de kabul edilmiş kararı ve kanunları çıktıktan sonra diğer kanunlarımıza denkliği kabul edilir. Kanunlarımız ile aralarında bir çakışmanın ortaya çıkması halinde ise, daha üstün ve öncelikli olanlar Uluslararası Sözleşmelerdir!

Anayasamızın 90. Maddesi: “*Usulüne göre yürürlüğe konulmuş Milletlerarası andlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasaya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesine başvurulamaz. Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası andlaşma hükümleri esas alınır.*”

Asıl konuya gelecek olursak, bizim kanunlarımızda yer almayan aile kavramını ve kapsamını imzaladığımız uluslararası sözleşmeler belirleyerek bize dayatıyorlar!

İstanbul Sözleşmesinin ilk bölümünde:

*“Article 1 - Purposes of the Convention, 1- The purposes of this Convention are to: a) protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and **domestic** violence;”* (İngilizce Orjinali)

*“Madde 1 - Sözleşmenin Maksatları, 1- Bu sözleşmenin maksatları şunlardır: a) kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve **aile** içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak;”* (Avrupa konseyi Türkçe çevirisi)

*“Madde 1 - Sözleşmenin Amacı, 1- İşbu sözleşmenin amacı; a) Kadınları her türlü şiddete karşı korumak, kadınlara yönelik şiddet ve **aile** içi şiddeti önlemek, kovuşturmak ve ortadan kaldırmak,”* (TBMM’de onaylanan Sözleşme Metni)

Orjinal metinde İngilizcede **aile** için kullanılan **family** kelimesinin tercih edilmemesi çok önemli bir farktır. Çünkü family denildiğinde aralarında anne, baba ve çocuk ilişkisinin olduğu belirli bir insan grubu anlaşılmaktadır (bakınız Cambridge sözlük). Domestic ifadesi family’den çok daha geniş, aynı evde yaşayan her türlü insan, hayvan veya eşya ilişkisini (LGBTQ’nun bütün formları dahil) kapsamaktadır. Hiçte abartmıyorum! Bugün Avrupa’da halısıyla, köpeğiyle veya bir ağaçla evlenebilen insanlar var! Eşcinsel evlilikler de sıradan olaylar arasına girmiştir!

İstanbul Sözleşmesinin orijinal metninde family kelimesi 4 kez, domestic kelimesi 26 kez kullanılmıştır. Avrupa Konseyinin Türkçe tercümesinde ise aile kelimesi 30 yerde geçmiştir. Türkçeye çevrilirken, domestic karşılığında ev içi veya hane halkı yerine, AİLE yazılarak kabul edilmesi büyük bir facia ve gaflettir!

İstanbul Sözleşmesinin 3.Maddesi b. fıkrasında “**aile içi şiddet**” eylemini tanımlarken “*aile içerisinde veya hanede veya, mağdur faille aynı evi paylaşırsa da paylaşmasa da eski veya şimdiki eşler veya **partnerler** arasında meydana gelen her türlü fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik şiddet eylemi anlamına gelir*” (TBMM onaylı belge) deniliyor. Bu durumda, normal aile yapıları ile birlikte diğer bütün partnerlik ilişkilerini de aile çatısı altında kabul ettiğimizi resmen imza ile tasdik etmiş oluyoruz. Partner ilişkisi içine LGBTQ’nun bütün sınıfları girmektedir!

Bu sözleşmeye göre eşcinsel ve benzeri sapkın evliliklerin yapılabilmesinin önü açılmış ve korumaya alınmıştır. Medeni kanunda yer alan kadın ve erkek ibaresinin önleyici bir hükmü kalmamıştır. Çünkü İstanbul Sözleşmesi daha üst konumdadır. Uyumsuz kanunların re’sen veya başvuru sonucu Anayasa

Mahkemesi tarafından iptal edilme yoluna gidilmesi veya TBMM tarafından düzeltilmesi gerekir. Türkiye Barolar Birliğince 2004 yılında “İnsan Hakları Uluslararası Sözleşmelerinin İç Hukukta Doğrudan Uygulanması Paneli” yapılarak bu konu ayrıntılı şekilde irdelenmiştir.

İstanbul Sözleşmesi feshedilmeli ve tıpkı Polonya gibi temel aile tanımı Anayasamıza net olarak eklenmelidir. Polonya Anayasası Madde 18. “Bir erkek ve bir kadın birliği, hem de aile, annelik ve ebeveynlik olarak evlilik, Polonya Cumhuriyetinin koruması ve gözetimi altındadır.”

İspanya Anayasasında, İstanbul Sözleşmesinin “kökünü kazımak” istediği “namus” kavramı koruma altına alınmıştır!: “Madde 18. (Mahremiyet hakkı, Konut dokunulmazlığı.) 1. Namus, kişi ve aile mahremiyeti ve kişinin kendi görüntüsüyle ilgili hakları teminat altındadır.”

Kimlerin kadın görüldüğü de İstanbul Sözleşmesinde dayatılmıştır. Doğumundan itibaren bütün kız çocukları “kadın” olarak sayılmıştır. Bebek, kız çocuğu, genç kız gibi kavramlar yok edilmiştir. Bu tavrın amaçlarından birisi bütün çocukları kadın diye vasıflayarak aile ve toplumun terbiye, eğitim ve idare yetkisinden kopartmaktır. Çünkü, kadın olarak tanımlandığı anda hiç kimsenin her hangi bir nedenle yönlendirmesi, sınırlandırması veya taleplerine karşı çıkması imkansız hale gelecek, yapılan veya yapılma ihtimali olan her şey “kadına şiddet” adıyla adli takibe girebilecektir!

Diğer önemli bir amacı da LGBTQ ya eklenen P yani pedofiliyi (çocuklara karşı cinsi sapkınlık) meşrulaştıran yolu açmaktır! Zaten artık hiç çekinmeden kendilerini göstermeye ve pedofiliyi normalleştirmeye çalışıyorlar. Twitter’da pedofiliyi açıkça destekleyen hesapları askıya alınsa bile #heartprogress gibi etiketlerle faaliyetlerine devam ediyorlar! Pedofili talebinin geldiği yeri görmek ve anlamak için Aliya adlı twitter hesabının yayınına bakabilirsiniz.

Gelelim gençliğin tanımı meselesine:

Anayasamızda genç ifadesi 5 yerde geçiyor. Biri giriş metninde, ikisi başlıklarda kullanılmış. Kalan kısmı 58. Maddede yer alıyor: “Devlet, istiklal ve Cumhuriyetimizin emanet edildiği gençlerin müsbet ilmin ışığında, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetiştirme ve gelişmelerini sağlayıcı tedbirleri alır. Devlet, gençleri alkol düşkünlüğünden, uyuşturucu maddelerden, suçluluk, kumar ve benzeri kötü alışkanlıklardan ve cehaletten korumak için gerekli tedbirleri alır.”

3289 sayılı Gençlik ve Spor Hizmetleri Kanununda 193 kez genç kelimesi kullanılmış ama kime genç denildiği belli değil! Hangi yaş grupları gençlik çağı sayılır, anlaşılmıyor. Adı Gençlik kanunu ama Gençlik Bakanlığının merkez ve taşra teşkilatını anlatıyor o kadar!

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu içinde de ne gençlik tanımı var ne de kelimesi! Gençlerimiz olmadan medeni olmaya çalışıyoruz! Diğer kanunlara da bakmadım artık.

Bilimsel kaynaklarda gençliğin ne olduğu açıkça tanımlanmıştır. Örneğin Doç. Dr. Fatma Alisinanoğlu’nun 2002 yılındaki makalesine göre Gençlik: “Ergenlik dönemi (puberte) ile başlayan ve kimliğin kazanılması ile sonlanan çocuklukla genç yetişkinlik arasında bir dönemdir. 12-22 yaşlar arasında kapsayan fiziksel, psikolojik ve sosyal bir gelişme ve olgunlaşma sürecidir, Aslında erinlik ve ergenlik dönemlerinin başlangıcı ve bitişi konusunda kesin bir zaman vermek oldukça güçtür. Çünkü bu dönemdeki gelişim cinsiyet, beslenme, coğrafi etkiler ve sosyo-ekonomik düzey gibi birçok etkenden etkilenmektedir. Erinlik cinsiyet yeteneklerinin kazanıldığı dönemdir. Ortalama olarak kızlarda 12-13, erkeklerde 13-14 yaşlarında başlayan bu dönemde fiziksel gelişme ve değişme oldukça hızlıdır. Erinlik döneminin hemen arkasından gelen ergenlik dönemi kızlarda yaklaşık olarak 18, erkeklerde ise 21 yaşına kadar sürmektedir.”

Demek ki 18 yaş altındaki her kız kadın olmadığı gibi, çocuk olarak ta kabul edilemez. Normal şekilde 0-1 yaş arası bebeklik, 1-12/15 (gelişim durumuna göre) yaş arası çocukluk çağıdır. Ergenlik dönemiyle başlayan gençliğin ortalama 21 yaşına kadar geçen süreyi kapsadığını söyleyebiliriz.

İmza ve onaylayarak tarafı olduğumuz Avrupa Konseyi Lanzarote Sözleşmesinde "*Madde 3-Tanımlar Bu Sözleşme amacı için: a-“Çocuk” 18 yaşın altındaki herhangi bir kişi anlamına gelir*" yazıyor! Aynı Avrupa Konseyi İstanbul Sözleşmesinde de 18 yaş altı kızlar da kadın sayılır demişti! Lanzarote Sözleşmesini ayrı bir yazıda ele almak üzere bırakıyorum. Ancak, çocuk pornografisine meşru yol açtığını şimdiden belirtmiş olayım!

Bebeklik, çocukluk ve gençlik çağlarının mevzuatımızda yer alması, pedofili gibi sapkınlıkların önlenmesi için yasal zemini güçlendirmenin yanı sıra, 18 yaş altını çocuk kabul eden zihniyetin düştüğü hayatın akışına aykırı yaklaşımları da önlemek için yararlı olacaktır. Mevzuatların hayatın gerisinde kalması sorunların katmerlenmesine ve kötü niyetli kişi ve kurumların daha rahat faaliyet göstermesine fırsat vermektedir.

Aile, çocukluk ve gençlik tanımları mümkünse anayasamızda, hiç olmazsa kanunlarımızda açık ve net olarak yapılmalıdır. Yetki ve sorumluluğu olanlara hatırlatmış, bilmeyenlere de anlatmış olduğumu varsayarak dikkatlerinize sunarım. Kadir Mevlam sonumuzu hayırlı eylesin...

Ercan ÖZÇELİK
Türkiye Aile Meclisi Yönetim Kurulu Üyesi
Genel Başkan Yardımcısı

Kaynaklar:

Görsel Kaynağı: <https://www.emiliakruk.com>
İstanbul Sözleşmesi Orjinal Metin: <https://www.coe.int>
İstanbul Sözleşmesi Avrupa Konseyi Türkçe Çevirisi: <https://rm.coe.int/168046254>
İstanbul Sözleşmesi Türk Mevzuatı Bağlantısı: <https://kms.kaysis.gov.tr/Home/Goster/24393>
Cambridge Sözlüğü-Aile: <https://dictionary.cambridge.org/family>
Twitter'da pedofili akımı: https://twitter.com/search?q=%23heartprogress&src=typed_query
TBB Uluslararası Sözleşmeler Paneli Raporu: <http://tbbayinlari.barobirlik.org.tr>
Gençlik ve Spor Hizmetleri Kanunu: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.3289.pdf>
Türk Medeni Kanunu: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.4721.pdf>
Polonya Anayasası: <http://www.adalet.gov.tr/polonya.pdf>
İspanya Anayasası: <http://www.adalet.gov.tr/14-ispanya.pdf>
Gençlik Dönemi Özellikleri: <http://213.14.10.181/index.php/EB/article/view/5175/1304>
Lanzarote Sözleşmesi: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2011/09/20110910-4-1.pdf>
Ağaçla evlenen kadın haberi: <https://onedio.com/haber/ingiltere-de-bir-kadin-agac-ile-evlendi>
Köpeğiyle evlenen kadın haberi: <https://tr.sputniknews.com/eski-model-kopegiiyle-evleniyor/>
Halısıyla evlenen kadın haberi: <https://www.ensonhaber.com/26-yasindaki-kadin-haliyla-evlendi>

İslam'da İbadet Temizlikle Başlar!

Temizlik tüm ibadetlerin ön şartıdır. İbadet için temizliğe çaba göstermek ve zorluğu olsa bile severek katlanmak için gönülden gelen bir istek ve gayret lazımdır. Buna da İMAN diyoruz. Hz. Peygamberin **“Temizlik imanın yarısıdır”** (Müslim, “Tahâret”, 1) ifadesi bu gerçeği vurgular. Allah-u Teala da çeşitli ayetlerde temizliğe özen gösterenleri sevdiğini buyurmuştur (el-Bakara 2/125; et- Tevbe 9/108; el-Hac 22/26).

Temizlik geçici ve tek seferlik bir durum veya uygulama değildir. Hayat tarzı yapmayı ve sürekliliği gerektirir. Düzenli ve sağlıklı ortamları ister. İnsanların huzurlu ve sağlıklı yaşayabilecekleri, ihtiyaçlarını karşılıklı yardımlaşma ile giderebilecekleri en temel sosyal gruplar ise AİLE ortamlarıdır.

İyi bir aile ortamı; düzenli yaşamayı, imkânlar ölçüsünde sağlıklı ve dengeli beslenmeyi, dinlenmeyi ve eğlenmeyi vb. çeşitli ihtiyaçları sağladığı gibi, eğitim ve alışkanlıkların kazanılmasını da karşılar. Temizlik anlayışı da eğitimle gelişen ve yerleşen davranışlara bağlıdır.

İslami yaşantıyı esas almaya çalışan bir ailede kavga, küfür ve şiddet en az seviyelerde kalır. Allah'ın emri ve Peygamberin sünneti ile tanımlanan ve bu yüzden İstanbul Sözleşmesi gibi batıl anlaşmalarla yıkılmaya çalışılan Toplumsal Cinsiyet Rollerini çerçevesinde bir iş bölümü ve karşılıklı rıza ile uyum vardır.

İslam ailesinde Baba kavvam olduğunu, yani sorumlu ve yetkili bir idareci olduğunu bilir ama bu yetkinin hesabından da korktuğu için adil ve şefkatli davranmaya dikkat eder. Hanımının ve çocuklarının kutsal birer emanet olduğunun farkındadır ve emanetin sahibi olan Allah'a şükür ile emanetlerini korumaya, beslemeye ve dünya-ahiret dengesi içinde eğitmeye, geliştirmeye çalışır.

İslam ailesinde anne ise ailede esas yapıtaşı olduğunu ve temel görevlerini hakkıyla yerine getirdiğinde Cennete kolaylıkla gideceği müjdelenen övülmüş insanlardan olduğunu bilir. Eşine saygılı bir iletişim içinde güzelliklerini sakınmadan, dışarıya karşı ketum ve ehlinin haysiyetini koruyan bir tavır sergiler. Allah'ın kendisine bahşettiği merhamet ve fedakârlık ile çocuklarına karşı bir şefkat kahramanı gibi devleşir ve onları geleceğe sevgiyle taşır. Ailenin psikoloğu, eşinin başdanışmanı, her şeyi bilen ve halden anlayan idarecisi olur.

İslami ailede sevgi ve saygı ile büyüyen çocuklar sevmeyi öğrenir. İbadetin bir hayat tarzı olduğunu yaşayarak kavrar. Başlangıçta tembellik yapsa da iliklerine işlemiş olan İslami duygulara ve ibadet ihtiyacına er geç kavuşur Allah'ın izniyle. Anne babasından duyarak değil, görerek öğrenir İslam'ı ve Müslümanlığı, doğruluğun faziletini, iyiliğin gücünü ve temizliğin gerekliliğini.

Namaz, İslam'da temizliğin ve düzenin zirvesidir. Çünkü hayatı ölçülü yaşamayı öğretir. Aşırılıkları engeller. Yaşam organizatörü gibi zamanı dilimler ve temel gayenin Allah'a kulluk olduğunu sürekli hatırlatır. Allah'ın huzuruna çıkmadan önce temizlenmeyi, arınmayı ve en Sevgili'nin karşısına ölçülü bir coşku ve teslimiyet içinde gelmeyi öğretir.

Korona Virüs (COVID-19) açısından baktığımızda, Müslümanların aile yaşantısında ve ibadetlerinde zaten olması gereken temizlik esaslarına biraz daha dikkat etmesi, her biri eşsiz birer hayat tavsiyesi olan Sünnet-i Seniyyeye daha fazla uyması (ittiba etmesi) yeterlidir. Yemekten önce ve sonra el-ağız yıkamak, beş vakit abdest ile huşuyla namaz kalmak, ölçülü yemek ve içmek, ölçülü uyumak, beden sağlığına ve spora önem vermek, kavga ve tartışmalardan kaçınmak, sigara ve alkol gibi kötü alışkanlıklardan uzak durmak gibi. Hasta olup olmadığımızı bilemediğimiz bu günlerde, diğer insanların haklarına girmemek için sosyal mesafemizi ayarlamak ve mümkün olduğu kadar dışarıya çıkmaktan da kaçınmak gerekir.

Yüce Rabbimiz, zorunlu ev yaşantımızın arttığı bu zamanları fırsat bilerek, güzelliklere çevirebilenlerden olmamızı cümlemize nasip eylesin. Amin.

Ercan ÖZÇELİK
Türkiye Aile Meclisi
Genel Başkan Yardımcısı ve Yönetim Kurulu Üyesi

Görsel Kaynağı: www.milliyet.com.tr